

P.Z. br. 554

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/18-01/270
URBROJ: 65-18-02

Zagreb, 13. prosinca 2018.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o hrvatskom državljanstvu*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 13. prosinca 2018. godinc.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Davora Božinovića, ministra unutarnjih poslova, Žarka Katića i Tereziju Gras, državne tajnike u Ministarstvu unutarnjih poslova, te Antu Delipetra, pomoćnika ministra unutarnjih poslova.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-01/106

Urbroj: 50301-29/09-18-7

Zagreb, 13. prosinca 2018.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o hrvatskom državljanstvu

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o hrvatskom državljanstvu.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Davora Božinovića, ministra unutarnjih poslova, Žarka Katića i Tereziju Gras, državne tajnike u Ministarstvu unutarnjih poslova, te Antu Delipetra, pomoćnika ministra unutarnjih poslova.

 PREDSJEDNIK
dr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU**

Zagreb, prosinac 2018.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o hrvatskom državljanstvu sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Hrvatsko državljanstvo, pretpostavke za njegovo stjecanje i prestanak, uređene su Zakonom o hrvatskom državljanstvu (Narodne novine, broj 53/91) koji je stupio na snagu 8. listopada 1991. godine. Izmjene i dopune ovog Zakona objavljene su u Narodnim novinama, br. 28/92, 113/93, 130/11 i 110/15.

U Zakonu o hrvatskom državljanstvu ugrađena su osnovna načela i standardi poznati u europskom zakonodavstvu, kao što je načelo: pravnog kontinuiteta državljanstva, isključivosti hrvatskog državljanstva, ravnopravnosti bračne, izvanbračne i posvojene djece.

Povodom inicijative predsjednika Vlade Republike Hrvatske radi afirmacije hrvatskog iseljeničtva, donesena je Odluka o osnivanju Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o hrvatskom državljanstvu, s čime je upoznat i Savjet Vlade Republike Hrvatske za Hrvate izvan Republike Hrvatske.

Iako je temeljni imigracijski propis Zakon o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18), Zakon o hrvatskom državljanstvu u dijelu svojih odredbi koje se odnose na uvjete stjecanja hrvatskog državljanstva prirođenjem, povezan je sa Zakonom o strancima.

Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o hrvatskom državljanstvu, nastojalo se pomoći u rješavanju demografskih pitanja kroz olakšan postupak dobivanja državljanstva za pripadnike hrvatskog naroda u inozemstvu te hrvatskih iseljenika.

U razdoblju od 1. siječnja 1992. do 31. prosinca 2017. godine, u hrvatsko državljanstvo primljene su prirođenjem 1 088 662 osobe, od toga su temeljem odredbe članka 16. (na osnovi pripadnosti hrvatskom narodu) hrvatsko državljanstvo stekle 679 482 osobe, dok je 20 489 osoba primljeno u hrvatsko državljanstvo temeljem odredbe članka 11. (iseljenici i njihovi potomci te bračni drugovi iseljenika).

U 2017. godini Ministarstvo uprave evidentiralo je više od 27 000 upisa u maticu rođenih iz inozemstva, a u 2016. godini više od 25 000.

U odredbama koje se odnose na stjecanje hrvatskog državljanstva podrijetlom, djeteta rođenog u inozemstvu čiji je jedan roditelj u trenutku njegova rođenja hrvatski državljanin, Prijedlogom zakona povećava se dobna granica za prijavu u evidenciju hrvatskih državljana do navršene 21. godine života osobe, kako bi joj se dala mogućnost da sama podnese prijavu za svoj upis u knjigu državljana ukoliko su njezini roditelji navedeno propustili učiniti do njezine punoljetnosti.

U odnosu na važeći Zakon, predložena je izmjena odredbe o redovitom načinu stjecanja hrvatskog državljanstva na način da se ne uvjetuje poslovnom sposobnošću osobe.

Izostavlja se generacijsko ograničenje za stjecanje hrvatskog državljanstva za potomke iseljenika u ravnoj liniji i njihove bračne drugove. Ista se kategorija stranaca oslobađa obveze udovoljavanja pretpostavci poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma, hrvatske kulture i društvenog uređenja. Dodatno se precizira pojam iseljenika iz Republike Hrvatske na način da se propisuje da se iseljenikom smatra osoba koja je iz Republike Hrvatske iselila prije 8. listopada 1991. godine. Također, dodatno se precizira da se iseljenikom ne smatra osoba koja je iselila s područja Republike Hrvatske, a nije imala bivše hrvatsko republičko državljanstvo, odnosno zavičajnost na području Republike Hrvatske.

Za bračne drugove osoba čije bi primanje u hrvatsko državljanstvo predstavljalo interes za Republiku Hrvatsku, propisuje se uvjet življenja u Republici Hrvatskoj s odobrenim boravkom u trajanju od jedne godine, kako bi se ublažila nejednakost zakonskih pretpostavki za stjecanje državljanstva u odnosu na bračne drugove hrvatskih državljana koji državljanstvo stječu po odredbi članka 10. Zakona o hrvatskom državljanstvu.

U slučaju stjecanja hrvatskog državljanstva osobe čije bi primanje u hrvatsko državljanstvo predstavljalo interes za Republiku Hrvatsku, predlaže se mogućnost da, osim nadležnog ministarstva, mišljenje o postojanju interesa Republike Hrvatske za primitak stranca u hrvatsko državljanstvo, može dati i nadležni središnji državni ured. Predlaže se i propisivanje roka od 45 dana u kojem je nadležno ministarstvo, odnosno središnji državni ured, na zahtjev Ministarstva unutarnjih poslova, obvezan dati obrazloženo mišljenje o postojanju interesa Republike Hrvatske za primitak stranca u hrvatsko državljanstvo, budući da je tijelo u obrazloženju mišljenja dužno izraziti stajalište o pitanju na koje se mišljenje odnosi. Ukoliko mišljenje nije dano u propisanom roku, nakon isteka navedenog roka, predmnijeva se nepostojanje interesa Republike Hrvatske za primitak osobe u hrvatsko državljanstvo.

Prijedlogom zakona omogućava se stjecanje hrvatskog državljanstva prirođenjem za maloljetnu djecu čiji je jedan od roditelja stekao hrvatsko državljanstvo kao iseljenik ili potomak iseljenika iz Republike Hrvatske (članak 11. stavak 1. Zakona) ili kao pripadnik hrvatskog naroda (članak 16. Zakona). Osim toga, za stjecanje hrvatskog državljanstva prirođenjem za maloljetno dijete zahtijeva se suglasnost drugog roditelja kako bi roditelji bili izjednačeni u odlučivanju o statusnim pitanjima djeteta.

Predlaže se pojednostavljenje izvođenja dokaza za pripadnike hrvatskog naroda koji ne raspolažu osobnim dokazima o pripadnosti hrvatskom narodu, a za čije je roditelje nedvojbeno utvrđena pripadnost hrvatskom narodu.

Prijedlogom zakona omogućava se prestanak hrvatskog državljanstva otpustom, za dijete čija su oba roditelja hrvatski državljanin, ukoliko je hrvatsko državljanstvo otpustom

prestalo samo jednom od roditelja, uz pisanu suglasnost drugog roditelja za otpust njihova djeteta iz hrvatskog državljanstva.

Normira se da osoba, kojoj je kao punoljetnoj hrvatsko državljanstvo prestalo odricanjem, ne može ponovno steći hrvatsko državljanstvo niti po jednoj zakonskoj osnovi.

Detaljnije se normira nadležnost za podnošenje zahtjeva za stjecanje hrvatskog državljanstva prirođenjem, na način da se decidirano propisuje mjesna nadležnost policijskih uprava odnosno policijskih postaja za podnošenje zahtjeva u Republici Hrvatskoj.

Prijedlogom zakona predlaže se davanje svečane prisege od strane osobe koja hrvatsko državljanstvo stječe naturalizacijom.

Također se propisuje mogućnost ukidanja rješenja o stjecanju hrvatskog državljanstva bez vremenskog ograničenja, ako je stečeno temeljem braka sklopljenog iz koristi sukladno odredbama Zakona o strancima ili lažnim predstavljanjem ili prijevarom u upravnom postupku stjecanja hrvatskog državljanstva. Ujedno su precizirani razlozi poništenja rješenja o primitku u hrvatsko državljanstvo zbog osude osobe, koja je stekla hrvatsko državljanstvo prirođenjem, u kaznenom postupku za kaznena djela protiv Republike Hrvatske i kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona neće biti potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU**

Članak 1.

U Zakonu o hrvatskom državljanstvu (Narodne novine, br. 53/91, 70/91 - ispravak, 28/92, 113/93 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 130/11 i 110/15), članak 4. mijenja se i glasi:

„Podrijetlom stječe hrvatsko državljanstvo dijete:

1. čija su oba roditelja u trenutku njegova rođenja hrvatski državljani;
2. čiji je jedan od roditelja u trenutku rođenja djeteta hrvatski državljanin, a dijete je rođeno u Republici Hrvatskoj;
3. stranog državljanstva ili bez državljanstva kojeg su prema odredbama posebnog zakona posvojili hrvatski državljani.“.

Članak 2.

Članak 5. mijenja se i glasi:

„Podrijetlom stječe hrvatsko državljanstvo osoba rođena u inozemstvu, čiji je jedan roditelj u trenutku njezina rođenja hrvatski državljanin ako do navršene 21. godine života bude prijavljena matičnom uredu u Republici Hrvatskoj radi upisa u evidenciju kao hrvatski državljanin.

Osoba rođena u inozemstvu, čiji je jedan roditelj u trenutku njezina rođenja hrvatski državljanin, a ne udovoljava pretpostavci iz stavka 1. ovoga članka, stječe hrvatsko državljanstvo ako bi ostala bez državljanstva.“.

Članak 3.

U članku 8. stavku 1. točki 1. riječi: „te da mu nije oduzeta poslovna sposobnost“ brišu se.

U stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi:

„5. da poštuje pravni poredak Republike Hrvatske, da je podmirio dospjela javna davanja te da ne postoje sigurnosne zapreke za njegov primitak u hrvatsko državljanstvo.“.

Članak 4.

U članku 9. riječi: „točke 1., 3. i 4.“ zamjenjuju se riječima: „točke 3. i 4.“.

Članak 5.

Članak 11. mijenja se i glasi:

„Iseljenik i njegovi potomci mogu prirođenjem steći hrvatsko državljanstvo iako ne udovoljavaju pretpostavkama iz članka 8. stavka 1. točaka 2. - 4. ovoga Zakona.

Stranac koji je u braku s osobom iz stavka 1. ovoga članka može steći hrvatsko državljanstvo iako ne udovoljava pretpostavkama iz članka 8. stavka 1. točaka 2. - 4. ovoga Zakona.

Iseljenik iz stavka 1. ovoga članka je osoba koja se prije 8. listopada 1991. godine iselila s područja Republike Hrvatske u namjeri da u inozemstvu stalno živi.

Iseljenikom se ne smatra osoba koja je iselila s područja Republike Hrvatske na temelju međunarodnog ugovora ili se odrekla hrvatskog državljanstva, osoba koja je promijenila prebivalište u druge države koje su u to vrijeme bile u sastavu državne zajednice kojoj je pripadala i Republika Hrvatska te osoba koja je iselila s područja Republike Hrvatske, a nije imala bivše hrvatsko republičko državljanstvo, odnosno zavičajnost na području Republike Hrvatske.“.

Članak 6.

U članku 12. stavku 2. na kraju rečenice briše se točka, stavlja zarez i dodaju riječi: „ako godinu dana živi u Republici Hrvatskoj s odobrenim boravkom“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„Na zahtjev Ministarstva unutarnjih poslova, nadležno ministarstvo odnosno nadležni središnji državni ured daje obrazloženo mišljenje iz kojeg nedvojbeno proizlazi postojanje interesa Republike Hrvatske za primitak u hrvatsko državljanstvo stranca iz stavka 1. ovoga članka. Ako mišljenje o postojanju interesa nije dano u roku od 45 dana, smatrat će se da interes za primitak u hrvatsko državljanstvo ne postoji.“.

Članak 7.

Članak 13. mijenja se i glasi:

„Prirođenjem stječe hrvatsko državljanstvo maloljetno dijete:

1. ako oba roditelja stječu državljanstvo prirođenjem, ili
2. ako prirođenjem stječe državljanstvo samo jedan od roditelja, a dijete živi u Republici Hrvatskoj i ima odobren boravak, ili
3. ako jedan od roditelja stječe državljanstvo prirođenjem na temelju članka 11. stavka 1. ili članka 16. ovoga zakona, ili
4. ako prirođenjem stječe državljanstvo samo jedan od roditelja, drugi je bez državljanstva ili nepoznatog državljanstva, a dijete živi u inozemstvu.

Zahtjev za stjecanje hrvatskog državljanstva za maloljetno dijete podnosi jedan od roditelja uz pisanu suglasnost drugog roditelja ili skrbnik djeteta.

Iznimno od stavka 2. ovoga članka, zahtjev može samostalno podnijeti jedan od roditelja:

- ako je drugi roditelj umro ili je proglašen umrlim,
- ako je drugi roditelj lišen poslovne sposobnosti u dijelu koji se odnosi na odlučivanje o statusnim pitanjima djeteta,
- ako na temelju sudske odluke samostalno ostvaruje roditeljsku skrb u cijelosti ili u tom dijelu, odnosno ako drugom roditelju miruje ostvarivanje roditeljske skrbi na temelju sudske odluke,
- ako je drugom roditelju nepoznato boravište.

U slučaju iz stavka 3. podstavka 4. ovoga članka zahtjev se može podnijeti samo uz prethodnu suglasnost nadležnog centra za socijalnu skrb.“.

Članak 8.

U članku 16. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„Iznimno od stavka 2. ovoga članka, dokaze o pripadnosti hrvatskom narodu ne mora priložiti osoba za čije je roditelje nesporno utvrđena pripadnost hrvatskom narodu.“.

Članak 9.

Članak 20. mijenja se i glasi:

„Djetetu do navršene 18. godine života prestaje otpustom hrvatsko državljanstvo:

1. na zahtjev oba roditelja kojima je hrvatsko državljanstvo prestalo otpustom, ili
2. ako je hrvatsko državljanstvo prestalo na način iz točke 1. ovoga stavka jednom od roditelja, a drugi roditelj je strani državljanin, ili
3. ako je hrvatsko državljanstvo prestalo na način iz točke 1. ovoga stavka jednom od roditelja, a drugi roditelj koji je hrvatski državljanin da pisanu suglasnost za otpust djeteta iz hrvatskog državljanstva.

Dijete do navršene 18. godine života, posvojeno od stranih državljana, otpustit će se iz hrvatskog državljanstva na zahtjev posvojitelja.“.

Članak 10.

U članku 21. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„Osoba koja se kao punoljetna odrekla hrvatskog državljanstva ne može ponovno steći hrvatsko državljanstvo.“.

Članak 11.

U članku 22. stavak 2. mijenja se i glasi:

„Djetetu do navršene 18. godine života, posvojenom od stranih državljana prestat će hrvatsko državljanstvo odricanjem na zahtjev posvojitelja.“.

Članak 12.

U članku 24. stavak 3. mijenja se i glasi:

„Zahtjev za stjecanje hrvatskog državljanstva prirođenjem ili za prestanak hrvatskog državljanstva podnosi se osobno u policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji, prema mjestu odobrenog privremenog odnosno stalnog boravka.“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„Iznimno od stavka 3. ovoga članka, ako se radi o osobi s invaliditetom, zahtjev iz stavka 3. ovog članka može se podnijeti putem zakonskog zastupnika ili ovlaštenog opunomoćenika.“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 13.

U članku 24a. dodaje se novi stavak 1. koji glasi:

„Osobe koje su hrvatsko državljanstvo stekle podrijetlom, smatraju se hrvatskim državljanima od trenutka rođenja.“.

Dosadašnji stavci 1., 2., 3. i 4. postaju stavci 2., 3., 4. i 5.

Članak 14.

Iza članka 24a. dodaje se članak 24b. koji glasi:

„Članak 24b.

Osoba koja stječe hrvatsko državljanstvo prirođenjem, daje svečanu prisegu.

Tekst svečane prisege glasi: „Prisežem svojom čašću da ću se kao hrvatski državljanin/ka pridržavati Ustava i zakona te poštivati pravni poredak, kulturu i običaje u Republici Hrvatskoj.“

Davanje prisege iz stavka 1. ovoga članka organizirat će se najmanje jednom godišnje, povodom obilježavanja državnih blagdana Republike Hrvatske u županijama, gradovima i općinama ili kod nadležnog tijela Republike Hrvatske u inozemstvu.

Ministar nadležan za unutarnje poslove, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za vanjske poslove, pravilnikom propisuje način i postupak davanja svečane prisege.“.

Članak 15.

Iza članka 26. dodaje se članak 26a. koji glasi:

„Članak 26a.

Rješenje o stjecanju hrvatskog državljanstva prirođenjem ukinut će se u svako doba u obnovljenom postupku po službenoj dužnosti, ako je stečeno temeljem braka sklopljenog iz koristi sukladno odredbama Zakona o strancima ili lažnim predstavljanjem ili prijevarom u upravnom postupku stjecanja hrvatskog državljanstva.

Rješenje iz stavka 1. ovoga članka poništiti će se u obnovljenom postupku po službenoj dužnosti, ako se utvrdi da je osoba koja je stekla hrvatsko državljanstvo osuđena za kaznena djela protiv Republike Hrvatske, odnosno za kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva.“.

Članak 16.

Pravilnik iz članka 14. stavka 4. ovoga Zakona ministar nadležan za unutarnje poslove donijet će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Ministar nadležan za unutarnje poslove uskladit će Pravilnik o obrascima zahtjeva za stjecanje hrvatskog državljanstva prirođenjem i za prestanak hrvatskog državljanstva te načinu vođenja i sadržaju evidencije o stjecanju hrvatskog državljanstva prirođenjem i po međunarodnim ugovorima te evidencije o prestanku hrvatskog državljanstva (Narodne novine, broj 65/12) i uz prethodnu suglasnost čelnika središnjih tijela državne uprave nadležnih za znanost, obrazovanje, sport i kulturu, Pravilnik o načinu provjere poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma, hrvatske kulture i društvenog uređenja u postupcima stjecanja hrvatskog državljanstva (Narodne novine, broj 118/12) s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 17.

Svi postupci pokrenuti do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se po odredbama Zakona o hrvatskom državljanstvu (Narodne novine, br. 53/91, 28/92, 113/93, 130/11 i 110/15).

Članak 18.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. predlaže se izmjena članka 4. Zakona na način da se preglednije propiše stjecanje hrvatskog državljanstva podrijetlom za djecu rođenu u Republici Hrvatskoj.

Člankom 2. predlaže se izmjena članka 5. Zakona na način da se istim regulira stjecanje hrvatskog državljanstva podrijetlom za osobu rođenu u inozemstvu na način da se povećava dobna granica za prijavu u evidenciju hrvatskih državljana do 21. godine života. Na taj joj se način, ako ju roditelj (hrvatski državljanin) nije prijavio do punoljetnosti radi upisa u evidenciju hrvatskih državljana, dala mogućnost – dodatni rok od tri godine po punoljetnosti - da isto sama učini. Alternativni uvjet iz sada važeće odredbe - nastanjenje djeteta u Republici Hrvatskoj do punoljetnosti – izostavljen je kao nepotreban, jer ako osoba živi u Republici Hrvatskoj, treba se izvršiti prijava do navedene životne dobi.

Člankom 3. predlaže se izmjena odredbe članka 8. stavka 1. točke 1. Zakona kako bi se osobama kojima je oduzeta poslovna sposobnost omogućilo stjecanje hrvatskog državljanstva. U prilog takvom rješenju ide i činjenica da osobe bez poslovne sposobnosti imaju glasačko pravo u Republici Hrvatskoj i tendencije da se u pozitivnom zakonodavstvu Republike Hrvatske eliminiira institut potpunog lišenja poslovne sposobnosti.

Izmjena odredbe članka 8. stavka 1. točke 5. Zakona predložena je kako bi se zakonodavno rješenje uskladilo s pojmom pravnog poretka Republike Hrvatske i postupanjem u sudskoj praksi.

Člankom 4. predlaže se izmjena odredbe članka 9. Zakona na način da se stjecanje hrvatskog državljanstva po spomenutoj pravnoj osnovi ograniči samo na punoljetne osobe. Ovakav način propisivanja u skladu je sa sudskom praksom prema kojoj je stjecanje hrvatskog državljanstva maloljetne djece predviđeno člankom 13. Zakona. Osim toga, ovom se izmjenom izbjegavaju situacije u praksi kada se od maloljetnog djeteta zahtijeva udovoljenje pretpostavci otpusta iz stranog državljanstva.

Člankom 5. se predlaže izmjena članka 11. stavka 1. Zakona na način da se izostavljanjem generacijskog ograničenja u ravnoj liniji za potomke iseljenika omogućava stjecanje hrvatskog državljanstva širem krugu potomaka iseljenika.

Postupak stjecanja hrvatskog državljanstva za navedenu kategoriju stranaca liberaliziran je na način da se više ne zahtijeva udovoljenje pretpostavci iz članka 8. stavka 1. točke 4. Zakona – poznavanje hrvatskog jezika i latiničnog pisma, hrvatske kulture i društvenog uređenja.

Zahtijevanjem udovoljenja pretpostavci punoljetnosti za stjecanje hrvatskog državljanstva temeljem osnove iseljenja iz Republike Hrvatske postiže se usklađenost s utvrđenom sudskom praksom, prema kojoj je stjecanje hrvatskog državljanstva prirođenjem maloljetne djece regulirano odredbom članka 13. Zakona. Osim toga, predloženom izmjenom članka 13. Zakona liberalizirani su uvjeti stjecanja hrvatskog državljanstva djece čiji je jedan od roditelja stekao hrvatsko državljanstvo temeljem iseljenja iz Republike Hrvatske, odnosno temeljem članka 11. stavka 1. Zakona.

Dodatno je preciziran pojam iseljenika na način da se decidirano propisuje da se iseljenikom smatra osoba koja je iz Republike Hrvatske iselila prije 8. listopada 1991. godine u namjeri da u inozemstvu stalno živi.

Također, dodatno se propisuje da u hrvatsko državljanstvo, temeljem iseljenja, ne može biti primljen netko tko je iselio s područja Republike Hrvatske, a čije podrijetlo nije hrvatsko tj. nije imao bivše hrvatsko republičko državljanstvo, odnosno zavičajnost na području

Republike Hrvatske, a koji je stav potvrdila i upravnosudska praksa (Upravni sud Republike Hrvatske, broj: Us-8368/2004-5, od 24. rujna 2008. godine).

Člankom 6. predlaže se izmjena članka 12. stavka 2. Zakona, na način da su postroženi kriteriji za stjecanje hrvatskog državljanstva za bračnog druga osobe čije bi primanje u hrvatsko državljanstvo predstavljalo interes za Republiku Hrvatsku. Zahtijevanjem življenja u Republici Hrvatskoj s odobrenim boravkom u trajanju od jedne godine ublažava se nejednakost propisanih uvjeta za stjecanje državljanstva u odnosu na bračne drugove hrvatskih državljanina koji državljanstvo stječu po članku 10. Zakona.

U skladu sa Zakonom o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave („Narodne novine“ broj: 93/16 i 104/16), predlaže se mogućnost da, osim nadležnog ministarstva, mišljenje o postojanju interesa Republike Hrvatske za primitak stranca u hrvatsko državljanstvo, može dati i nadležni središnji državni ured.

Osim toga, predlaže se propisivanje roka od 45 dana u kojem je nadležno ministarstvo, odnosno nadležni središnji državni ured, na zahtjev Ministarstva unutarnjih poslova, obavezan dati obrazloženo mišljenje o postojanju interesa Republike Hrvatske za primitak stranca u hrvatsko državljanstvo te pravne posljedice nedavanja mišljenja u propisanom roku. Mišljenje o postojanju interesa Republike Hrvatske za primitak stranca u hrvatsko državljanstvo daje ministarstvo, odnosno središnji državni ured u čiji djelokrug rada spada djelatnost kojom se stranac bavi, odnosno područje u kojem je ostvario određene rezultate zbog kojih može postojati interes Republike Hrvatske za njegov primitak u hrvatsko državljanstvo.

Člankom 7. predložena je izmjena članka 13. Zakona, na način da se stjecanje hrvatskog državljanstva prirođenjem omogućava za maloljetnu djecu čiji je jedan od roditelja stekao hrvatsko državljanstvo kao iseljenik ili potomak iseljenika iz Republike Hrvatske (sukladno članku 11. stavku 1. Zakona) ili kao pripadnik hrvatskog naroda (temeljem članka 16. Zakona).

Predlaže se decidirano propisivanje tko može podnijeti zahtjev za stjecanje hrvatskog državljanstva za maloljetno dijete. Ujedno se, u slučaju kada zahtjev podnosi jedan od roditelja, zahtijeva suglasnost drugog roditelja (uz propisane izuzetke), čime se omogućava da oba roditelja suglasno odlučuju o stjecanju državljanstva maloljetnog djeteta.

Člankom 8. predlaže se dopuna članka 16. Zakona kako bi se pripadnicima hrvatskog naroda koji iz objektivnih razloga ne raspolažu osobnim dokazima o pripadnosti hrvatskom narodu, a za čija je oba roditelja utvrđena pripadnost hrvatskom narodu, omogućilo stjecanje hrvatskog državljanstva.

Člankom 9. mijenja se članak 20. Zakona, kojim su propisani slučajevi prestanka hrvatskog državljanstva otpustom za maloljetno dijete, na način da je djetetu čija su oba roditelja hrvatski državljanini, omogućeno da hrvatsko državljanstvo prestane otpustom, ako je na navedeni način prestalo samo jednom od roditelja, u kojem je slučaju potrebna pisana suglasnost drugog roditelja za djetetov otpust iz hrvatskog državljanstva.

Pojmovi „usvojeno“ i „usvojitelja“ te „posvojenje sa srodničkim učinkom“ terminološki su usklađeni s odredbama važećeg Obiteljskog zakona.

Člankom 10. dopunjen je članak 21. Zakona, na način da se decidirano propisuje da punoljetne osobe koje su se odrekle hrvatskog državljanstva ne mogu ponovno steći hrvatsko državljanstvo. Kako je odricanje od hrvatskog državljanstva različit institut prestanka hrvatskog državljanstva od otpusta iz hrvatskog državljanstva, tako on za sobom povlači i drugačije pravne učinke.

Člankom 11. sadrži terminološka usklađenja pojmova iz članka 22. stavka 2. Zakona s odredbama Obiteljskog zakona.

Člankom 12. mijenja se odredba članka 24. stavka 3. Zakona, na način da se propisuje mjesna nadležnost policijskih uprava odnosno policijskih postaja kojima se podnosi zahtjev za stjecanje hrvatskog državljanstva prirođenjem. Stranci koji u Republici Hrvatskoj imaju odobren privremeni ili stalni boravak zahtjev podnose u policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji prema mjestu odobrenog privremenog ili stalnog boravka u Republici Hrvatskoj, dok oni, koji nemaju reguliran status stranca u Republici Hrvatskoj, zahtjev podnose u inozemstvu, putem diplomatske misije ili konzularnog ureda Republike Hrvatske. Također je dopunjena odredba članka 24. na način da je dodan novi stavak 4. kojim se propisuje iznimka od stavka 3., da predmetni zahtjev osoba s invaliditetom ne mora podnositi osobno već može i putem zakonskog zastupnika ili ovlaštenog opunomoćenika. Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Člankom 13. dopunjen je članak 24a. Zakona, na način da se dodaje novi stavak 1. kojim se utvrđuje da se osobe koje su hrvatsko državljanstvo stekle podrijetlom, smatraju se hrvatskim državljanima od trenutka rođenja.

Člankom 14. dodan je članak 24b. Zakona, kojim je regulirano da osoba koja stječe hrvatsko državljanstvo prirođenjem, daje svečanu prisegu. Odredbom se utvrđuje sadržaj teksta svečane prisega, kao i to da se svečana prisega daje najmanje jednom godišnje prilikom obilježavanja blagdana Republike Hrvatske u županijama, gradovima i općinama ili kod nadležnog tijela Republike Hrvatske u inozemstvu. Ministru nadležnom za unutarnje poslove dana je ovlast da, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za vanjske poslove, pravilnikom propiše način i postupak davanja svečane prisega.

Članak 15. dodan je članak 26a. U stavku 1. navedenog članka propisuje se mogućnost ukidanja rješenja o stjecanju hrvatskog državljanstva bez vremenskog ograničenja, ako je stečeno temeljem braka sklopljenog iz koristi sukladno odredbama Zakona o strancima ili lažnim predstavljanjem ili prijeverom u upravnom postupku stjecanja hrvatskog državljanstva.

U stavku 2. navedenog članka propisana je mogućnost poništenja rješenja o primitku u hrvatsko državljanstvo u postupku obnovljenom po službenoj dužnosti temeljem odredbe članka 123. stavka 2. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), ukoliko se utvrdi da je osoba koja je stekla hrvatsko državljanstvo osuđena za kaznena djela protiv Republike Hrvatske i kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva. Dakle, imajući u vidu ponašanja osobe koja je stekla hrvatsko državljanstvo prirođenjem, stavkom 1. predloženog članka 26a propisuje se ukidanje rješenja sa pravnim učincima koji djeluju unaprijed *ex nunc*, dakle od izvršnosti rješenja o ukidanju, a stavkom 2. toga članka, poništenje rješenja, sa pravnim učincima *ex tunc*, odnosno sa retroaktivnim djelovanjem.

Odredba stavka 1. članka 26a imajući u vidu specifičnost ovog upravnog područja, propisuje postupovne radnje sukladno načelu *lex specialis derogat legi generali*, temeljem ovlaštenja iz članka 3. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, dok se u stavku 2. navedenog članka u postupku poništenja rješenja o primitku u hrvatsko državljanstvo primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku, kao općeg zakona u vođenju postupka i rješavanju upravnih stvari.

Članak 16. Ovim člankom se nadležnim ministrima određuje rok za donošenje podzakonskih propisa.

Članak 17. propisuje primjenu Zakona u odnosu na postupke koji su u tijeku.

Članak 18. propisuje stupanje na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o hrvatskom državljanstvu.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA
KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 4.

Podrijetlom stječe hrvatsko državljanstvo dijete;

1. čija su oba roditelja u trenutku njegova rođenja hrvatski državljani;
2. čiji je jedan od roditelja u trenutku rođenja djeteta hrvatski državljanin, a dijete je rođeno u Republici Hrvatskoj;
3. čiji je jedan od roditelja u trenutku rođenja djeteta hrvatski državljanin, drugi bez državljanstva, ili nepoznatog državljanstva a dijete je rođeno u inozemstvu.

Podrijetlom stječe hrvatsko državljanstvo i dijete stranog državljanstva ili bez državljanstva ako su ga prema odredbama posebnog zakona usvojili hrvatski državljani. Takvo se dijete smatra hrvatskim državljaninom od trenutka rođenja.

Članak 5.

Podrijetlom stječe hrvatsko državljanstvo dijete rođeno u inozemstvu, čiji je jedan roditelj u trenutku njegova rođenja hrvatski državljanin ako do navršene 18 godine života bude prijavljeno radi upisa kao hrvatski državljanin kod nadležnog tijela Republike Hrvatske u inozemstvu ili u Republici Hrvatskoj ili se nastani u Republici Hrvatskoj.

Dijete, rođeno u inozemstvu, čiji je jedan roditelj u trenutku njegova rođenja hrvatski državljanin, a ne udovoljava jednoj od pretpostavki iz stavka 1. ovoga članka, stječe hrvatsko državljanstvo ako bi ostalo bez državljanstva.

Dijete koje stječe hrvatsko državljanstvo prema stavku ili 2. ovoga članka, smatra se hrvatskim državljaninom od trenutka rođenja.

Članak 8.

Prirođenjem može steći hrvatsko državljanstvo stranac koji je podnio zahtjev za primanje u hrvatsko državljanstvo ako udovoljava ovim pretpostavkama:

1. da je navršio 18 godina života te da mu nije oduzeta poslovna sposobnost;
2. da ima otpust iz stranog državljanstva ili da podnese dokaz da će otpust dobiti ako bude primljen u hrvatsko državljanstvo;
3. da živi u Republici Hrvatskoj s prijavljenim boravkom 8 godina neprekidno do podnošenja zahtjeva i ima odobren status stranca na stalnom boravku;
4. da poznaje hrvatski jezik i latinično pismo, hrvatsku kulturu i društveno uređenje;
5. da se iz njegova ponašanja može zaključiti da poštuje pravni poredak i običaje u Republici Hrvatskoj.

Smatrat će se da je udovoljeno pretpostavci iz točke 2. stavka 1. ovoga članka, ako je zahtjev podnijela osoba koja je bez državljanstva ili koja će ga prema zakonu zemlje čiji je državljanin izgubiti samim prirođenjem.

Ako strana država ne dopušta otpust ili za otpust postavlja pretpostavke kojima se ne može udovoljiti, dovoljna je izjava osobe koja je podnijela zahtjev da se pod pretpostavkom stjecanja hrvatskog državljanstva odriče stranog državljanstva.

Ispunjenje pretpostavke iz stavka 1. točke 4. ovoga članka, utvrđuje se provjerom poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma, kulture i društvenog uređenja.

Osobe starije od 60 godina ne moraju ispunjavati pretpostavke iz stavka 1. točke 4. ovoga članka.

Članak 9.

Osoba koja je rođena na području Republike Hrvatske i živi u Republici Hrvatskoj te ima odobren stalni boravak, može prirođenjem steći hrvatsko državljanstvo iako ne udovoljava pretpostavkama iz članka 8. stavka 1. točke 1., 3. i 4. ovoga zakona.

Članak 11.

Iseljenik, njegovi potomci do 3. stupnja srodstva u ravnoj liniji i njihovi bračni drugovi mogu prirođenjem steći hrvatsko državljanstvo iako ne udovoljavaju pretpostavkama iz članka 8. stavka 1. točke 1., 2. i 3. ovoga Zakona.

Iseljenik iz stavka 1. ovoga članka je osoba koja se iselila s područja Republike Hrvatske u namjeri da u inozemstvu stalno živi.

Iseljenikom se ne smatra osoba koja je iselila s područja Republike Hrvatske na temelju međunarodnog ugovora ili se odrekla hrvatskog državljanstva te osoba koja je promijenila prebivalište u druge države koje su u to vrijeme bile u sastavu državne zajednice kojoj je pripadala i Republika Hrvatska.

Članak 12.

Stranac čije bi primanje u hrvatsko državljanstvo predstavljalo interes za Republiku Hrvatsku, može prirođenjem steći hrvatsko državljanstvo iako ne udovoljava pretpostavkama iz članka 8. stavka 1. točaka 1. - 4. ovoga zakona.

Hrvatsko državljanstvo može steći i bračni drug osobe iz stavka 1. ovoga članka koja je stekla hrvatsko državljanstvo, iako ne udovoljava pretpostavkama iz članka 8. stavka 1. točaka 1. - 4. ovoga Zakona.

Nadležno ministarstvo daje mišljenje o postojanju interesa za primitak u hrvatsko državljanstvo strancu iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 13.

Prirođenjem stječe hrvatsko državljanstvo maloljetno dijete:

1. ako oba roditelja stječu državljanstvo prirođenjem, ili
2. ako prirođenjem stječe državljanstvo samo jedan od roditelja, a dijete živi u Republici Hrvatskoj i ima odobren boravak, ili
3. ako prirođenjem stječe državljanstvo samo jedan od roditelja, drugi je bez državljanstva ili nepoznatog državljanstva, a dijete živi u inozemstvu.

Članak 16.

Pripadnik hrvatskog naroda koji nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, može steći hrvatsko državljanstvo ako udovoljava pretpostavkama iz članka 8. stavka 1. točke 5. ovoga zakona.

Pripadnost hrvatskom narodu utvrđuje se ranijim deklariranjem te pripadnosti u pravnom prometu, navođenjem te pripadnosti u pojedinim javnim ispravama, zaštitom prava i promicanjem interesa hrvatskog naroda i aktivnim sudjelovanjem u hrvatskom kulturnim, znanstvenim i sportskim udrugama u inozemstvu.

Članak 20.

Djetetu do navršene 18. godine života prestaje otpustom hrvatsko državljanstvo:

1. na zahtjev oba roditelja kojima je hrvatsko državljanstvo prestalo otpustom; ili
2. ako je hrvatsko državljanstvo prestalo na taj način jednom od roditelja, a drugi roditelj je strani državljanin.

Dijete do navršene 18. godine života, usvojeno od stranih državljana sa srodničkim učinkom, otpustit će se iz hrvatskog državljanstva na zahtjev usvojitelja.

Članak 21.

Punoljetni hrvatski državljanin koji ima prebivalište u inozemstvu, a ima i strano državljanstvo, može se odreći hrvatskog državljanstva.

Članak 22.

Djetetu do navršene 18. godine života prestaje odricanjem hrvatsko državljanstvo:

1. na zahtjev roditelja kojima je hrvatsko državljanstvo prestalo odricanjem; ili
2. ako je hrvatsko državljanstvo prestalo na taj način jednom od roditelja, a drugi roditelj je strani državljanin.

Djetetu do navršene 18. godine života, usvojenom od stranih državljana sa srodničkim učinkom prestat će hrvatsko državljanstvo odricanjem na zahtjev usvojitelja.

Članak 24.

Osobe koje su hrvatsko državljanstvo stekle podrijetlom ili rođenjem na području Republike Hrvatske, u evidenciju o državljanstvu upisuju se prilikom upisa u maticu rođenih. Zahtjev za upis u evidenciju može se podnijeti i putem diplomatske misije ili konzularnog ureda Republike Hrvatske u inozemstvu.

Poslove stjecanja hrvatskog državljanstva podrijetlom i rođenjem na području Republike Hrvatske obavljaju nadležni uredi državne uprave, odnosno gradski ured Grada Zagreba.

Zahtjev za stjecanje hrvatskog državljanstva prirođenjem ili za prestanak hrvatskog državljanstva podnosi se osobno u policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji, osim ako je riječ o osobi s invaliditetom, kada se može podnijeti putem zakonskog zastupnika ili ovlaštenog opunomoćenika.

Zahtjev za stjecanje hrvatskog državljanstva prirođenjem ili za prestanak hrvatskog državljanstva može se podnijeti i putem diplomatske misije ili konzularnog ureda Republike Hrvatske.

Članak 24a.

Prirođenjem hrvatsko državljanstvo stječe se danom uručenja rješenja o primitku u hrvatsko državljanstvo.

Hrvatsko državljanstvo stečeno na temelju dane izjave stječe se danom davanja izjave.

Otpustom hrvatsko državljanstvo prestaje danom uručenja rješenja o otpustu iz hrvatskog državljanstva.

Odricanjem hrvatsko državljanstvo prestaje danom davanja izjave o odricanju hrvatskog državljanstva.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću za Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o hrvatskom državljanstvu
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
Datum dokumenta	12. studenog 2018. godine
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o hrvatskom državljanstvu
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	-
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Nacrt je bio objavljen na portalu e-savjetovanja.gov.hr i na internetskim stranicama Ministarstva unutarnjih poslova. Nacrt je objavljen 24. listopada 2018. godine na gore navedenim internetskim stranicama. Zbog opravdanih razloga ostavljeno je 11 dana za savjetovanje do 03. studenog 2018. godine.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Pristiglo je 58 očitovanja zainteresirane javnosti. 12 komentara dostavio je Ured Pučke pravobraniteljice, 11 Projekt građanskih prava Sisak, dok su ostale komentare dostavili građani.
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene	Tablica s primjedbama te obrazloženjima o prihvaćanju/neprihvatanju primjedbi nalazi se u prilogu Obrasca izvješća o provedenom savjetovanju sa

Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	zainteresiranom javnošću koji je objavljen na portalu e-savjetovanja.gov.hr
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba savjetovanja nije iziskivala dodatne troškove.

Izvešće o provedenom savjetovanju - NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU

Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
Branimir Jurković	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU	Ne mogu se oteti dojmu da ovakav zakon ima isključivo dva cilja: 1. Fiktivno povećati broj ljudi koji se smatraju Hrvatskim građanima 2. Povećati broj glasača dijaspore na izborima kako bi se u daljnjim situacijama mogao povećavati njihov utjecaj Za razliku od razvijenih zemalja poput SAD-a gdje je osnovna stvar svakog građanina da mora poznavati ustav, jezik i povijest svoje države kako bi se mogao nazvati Amerikancem; tendencija našeg zakonodavstva je šakom i kapom podijeliti državljanstva i pripadajuća prava svakome tko možda ni na karti ne bi uznao pronaći RH. Dodijela državljanstva bi se trebala za SVE koji nisu po rođenju građani RH temeljiti po osnovnim poznavanjima te države kako bi izbjegli nepismene birače!	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje.
Ured pučke pravobraniteljice	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU	E-savjetovanje otvoreno je dana 24. listopada 2018. godine i traje do 03. studenog 2018. godine, dakle 11 dana, što nije u skladu s člankom 11. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacija (NN 25/13 i 85/15) koji propisuje da su tijela	Primljeno na znanje	Uključivanje Hrvata izvan Republike Hrvatske u društveni i politički život zemlje jedan je od strateških ciljeva Programa Vlade Republike Hrvatske 2016.-2020. Vlada Republike Hrvatske, uz potporu Savjeta Vlade Republike Hrvatske za

		javne vlasti dužna provesti savjetovanje s javnošću u pravilu u trajanju od 30 dana, osim u slučajevima kad se savjetovanje provodi sukladno propisu kojim se uređuje postupak procjene učinaka propisa.		Hrvate izvan Republike Hrvatske, kontinuirano radi na unaprjeđenju politika i programa za Hrvate koji žive izvan granica Republike Hrvatske. Druga sjednica drugog saziva Savjeta Vlade Republike Hrvatske za Hrvate izvan Republike Hrvatske održat će se u Šibeniku, 10. i 11. studenog 2018. godine, na kojoj će poseban naglasak biti na pokrenutim izmjenama Zakona o hrvatskom državljanstvu. Stoga je rok za E-savjetovanje skraćen kako bi se na navedenoj sjednici Savjeta Vlade Republike Hrvatske za Hrvate izvan Republike Hrvatske prezentirale izmjene Zakona o hrvatskom državljanstvu te kako bi se konačan tekst Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o hrvatskom državljanstvu mogao uputiti u zakonodavnu proceduru.
Frane Staničić	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU	Neprijmjereno je da zakon ovakve važnosti bude na javnom savjetovanju samo 11 dana!	Primljeno na znanje	Uključivanje Hrvata izvan Republike Hrvatske u društveni i politički život zemlje jedan je od strateških ciljeva Programa Vlade Republike Hrvatske 2016.-2020. Vlada Republike Hrvatske, uz potporu Savjeta Vlade Republike Hrvatske za Hrvate izvan Republike Hrvatske, kontinuirano radi na unaprjeđenju politika i programa za Hrvate koji žive izvan granica Republike Hrvatske. Druga sjednica drugog saziva

				<p>Savjeta Vlade Republike Hrvatske za Hrvate izvan Republike Hrvatske održala se u Šibeniku, 10. i 11. studenog 2018. godine, na kojoj je poseban naglasak bio na pokrenutim izmjenama Zakona o hrvatskom državljanstvu. Stoga je rok za E-savjetovanje skraćen kako bi se na navedenoj sjednici Savjeta Vlade Republike Hrvatske za Hrvate izvan Republike Hrvatske prezentirale izmjene Zakona o hrvatskom državljanstvu te kako bi se konačan tekst Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o hrvatskom državljanstvu mogao uputiti u zakonodavnu proceduru.</p>
Šime Validžić	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU</p>	<p>Smatram da treba pojednostaviti dobivanje hrvatskog državljanstva svima koji ga žele a posebno hrvatskim iseljenicima i njihovim potomcima, bez obzira kad su se iselili. Neprihvatljivo je da milijuni iseljenika iz Hrvatske žive u drugim zemljama (uključujući i onima koje su nastale kao rezultat genocida kojeg su bijelci počinili protiv starosjedilačkih naroda Australije i Sjeverne i Južne Amerike) ali da se istovremeno toliko oteževa pripadnicima drugih naroda, pa čak i potomcima hrvatskih iseljenika, dobivanje hrvatskog državljanstva - o drugim ekonomskim, društvenim i</p>	<p>Primljeno na znanje</p>	<p>Komentar već prihvaćen predloženim izmjenama Zakona.</p>

		<p>administrativnim preprekama da ne govorim. Iseljavanje a ne useljavanje je odgovorno za slabljenje Hrvatske na demografskom, intelektualnom i ekonomskom planu i ono razara motivaciju nas koji želimo napredak Hrvatske.</p> <p>(Iako nije tema ovog Zakona, trebalo bi strogo kažnjavati rujanje i diskriminaciju protiv useljenika i povratnika iz iseljeništa).</p>		
Ivan Zidarević	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU	<p>Ukoliko se vrši izmena Zakona, bilo bi neophodno potpuno implementirati odredbe organskog Zakona o životnom partnerstvu osoba istog spola. U sve članke, gde se navode bračni i izvanbračni drugovi, treba navesti i formalne i neformalne životne partnere. Zakon o životnom partnerstvu osoba istog spola životnim partnerima strancima daje mogućnost sticanja hrvatskog državljanstva (čl. 77. te 79. ZŽP), te bi to trebalo i navesti u ove izmene Zakona. Isto tako. Prema Zakonu o pravu na pristup informacijama (članak 11. stavak 3. Zakona), ova Javna rasprava traje kraće od zakonskih 30 dana. Molim za komentar i na ovaj propust.</p>	Primljeno na znanje	Odredba članka 77. Zakona o životnom partnerstvu osoba istog spola ("Narodne novine" broj: 92/14) primjenjuje se u praksi.
adeo markovic	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU	<p>moj prijatelj ima problem sa utvrđenjem hr državljanstva, a prijedlog koji je predložio gosp. Maršavelski bi rjesio takve probleme njega i drugih ljudi sličnih</p>	Odbijen	Prijedlog gospodina Maršavelskog da se članak 30. Zakona o hrvatskom državljanstvu dopuni novim stavkom, a koji ste podržali u svojem

		situacija.		<p>komentaru na predložene izmjene i dopune Zakona, ne može se prihvatiti. Naime, kod odredbe članka 30. stavak 1. Zakona o hrvatskom državljanstvu odlučujuće su činjenice da je osoba stekla hrvatsko državljanstvo po prijašnjim propisima te da ga je u kontinuitetu i zadržala do 08.10.1991. godine. Stajalište da kod osobe, koja je po propisima važećim do 08.10.1991. godine upisana u evidenciju državljanstva neke druge bivše jugoslavenske republike (iako su joj oba roditelja hrvatski državljani podrijetlom), ne postoji kontinuitet hrvatskog državljanstva, izrazio je i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u više svojih presuda.</p>
Tomislav Bošnjak	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU	<p>U globaliziranom svijetu se sve više događa da ljudi rade tamo gdje ima posla. To ne znači da se odriču domovine i državljanstva. Za raseljen narod kao što su Hrvati, svojevrsna globalizacija je počela već koncem 19. vijeka. Vrijeme je da zakonodavstvo uvaži ove životne činjenice i da olakša stjecanje hrvatskog državljanstva:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1. svim potomcima Hrvata u svijetu, neovisno o uzrastu, koji to žele, - 2. bračnim drugovima hrvatskih državljana (uvažavajući i realnosti istospolnih životnih 	Primljeno na znanje	<p>Odredbe Zakona o životnom partnerstvu osoba istog spola ("Narodne novine" broj: 92/14) primjenjuju se u praksi.</p> <p>Vezano za stjecanje hrvatskog državljanstva bračnih drugova hrvatskih državljana koji se nalaze na službi u inozemstvu, ističemo da su Zakonom o strancima propisani uvjeti za reguliranje statusa stranca u Republici Hrvatskoj te vrijeme tijekom kojeg mogu izbiti izvan granica Republike Hrvatske, a da im boravak u Republici Hrvatskoj ne prestane.</p>

		<p>zajednica), te u slučajevima gdje propisani rok boravka u Republici Hrvatskoj nije udovoljen, uzeti u obzir opravdane okolnosti, kao što je državna služba bračnog druga i slično. Pozitivna je odluka o ukidanju kriterija poznavanja jezika. Za Hrvatsku nije relevantan "službeni" primjer SAD-a. Relevantniji su primjeri prakse u SAD-u. Međutim za Hrvatsku su najrelevantniji primjeri kako zakonodavstva, tako prakse u zemljama s brojnim dijasporama kao što su Izrael i Irska, te zemljama s brojnim useljeništvom, kao što su Australija i Kanada. Za osobe koje ne spadaju u spomenute kategorije i koje nisu potomci Hrvata, niti su na neki način povezani s hrvatskim državljanima, postojeće zakonodavstvo sadrži prikladna rješenja. Pitanja državljanstva nisu politikantske naravi i ne odnose se na eventualno stjecanje budućih birača bilo koje političke opcije u državi i tretira se kao pitanje općeg nacionalnog interesa. Ne treba strahovati od hrvatskih državljana, niti donositi mjere koje će im smanjiti broj. Zagovornici takvih restriktivnih mjera ili ne shvaćaju svijet u kojem žive, ili nemaju časne namjere prema hrvatskim nacionalnim interesima.</p>		
Vera Škorić	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O	Moj pokojni suprug Gojko Škorić i ja smo rođeni u Hrvatskoj iz koje smo se iselili radi nastavka obrazovanja te smo	Odbijen	Komentari na predložene izmjene i dopune Zakona o hrvatskom državljanstvu nisu

	<p>HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU</p>	<p>sklopili brak 1978. godine. Najprije nam se rodio sin Milan Škorić 1983., a zatim i kćer 1987. godine. Kako smo suprug i ja imali isključivo hrvatsko republiko državljanstvo, očekivali smo da će nam i djeca imati isto državljanstvo. Međutim, matičar je upisao sinu državljanstvo po mjestu rođenja, a kćeri po podrijetlu roditelja. Suprug i ja nismo poznavali propise o republikom državljanstvu jer su građani bivše države imali potpuno jednaka prava bez obzira na republiko državljanstvo te zbog toga nismo obraćali pozornost na tu razliku u dokumentima naše djece.</p> <p>Nakon raspada bivše države, imajući u vidu da je u Hrvatskoj živio moj otac, svi smo dobili nove hrvatske dokumente, osim mojeg sina, kojem je životna situacija otežana zbog invaliditeta. U više navrata mi je rečeno u hrvatskom konzulatu kako se mom sinu ne može utvrditi državljanstvo Republike Hrvatske iz razloga što mu je u matičnoj knjizi rođenih upisano pogrešno državljanstvo. U matičnom uredu su mi rekli da se to više ne može ispraviti jer bi u tom slučaju ostao bez državljanstva.</p> <p>Poslije mog odlaska u mirovinu, moja obitelj i ja smo sve više počeli boraviti u Hrvatskoj radi pomoći mom starom ocu,</p>	<p>mjesto za iznošenje pojedinačnih slučajeva. Kao što ste sami naveli, postupak Vašeg sina po zahtjevu za utvrđivanje hrvatskog državljanstva je pravomoćno okončan. Prijedlog gospodina Maršavelskog da se članak 30. Zakona o hrvatskom državljanstvu dopuni novim stavkom, a koji ste podržali u svojem komentaru, ne može se prihvatiti. Naime, kod odredbe članka 30. stavak 1. Zakona o hrvatskom državljanstvu odlučujuće su činjenice da je osoba stekla hrvatsko državljanstvo po prijašnjim propisima te da ga je u kontinuitetu i zadržala do 08.10.1991. godine. Stajalište da kod osobe, koja je po propisima važećim do 08.10.1991. godine upisana u evidenciju državljanstva neke druge bivše jugoslavenske republike (iako su joj oba roditelja hrvatski državljanji podrijetlom), ne postoji kontinuitet hrvatskog državljanstva, izrazio je i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u više svojih presuda.</p>
--	--------------------------------	--	---

		<p>Milanovom djedu, međutim, moj sin se tretira kao strani državljanin u Hrvatskoj te zbog toga praktično ne može boraviti više od 3 mjeseca godišnje, što nam je pravilo velike probleme. Zbog njegovog invaliditeta, sina nisam mogla ostavljati samog da bih dolazila u Hrvatsku i brinula o svom ocu te sam zbog toga tražila načine da riješim Milanov problem s državljanstvom. Čitajući bivše i sada važeće hrvatske propise ispostavilo se da moj sin ipak ima pravo na hrvatsko državljanstvo unatoč informacijama koje sam dobivala te sam 2013. podnijela zahtjev da mu se utvrdi hrvatsko državljanstvo. Taj zahtjev je 2014. odbijen, premda je u postupku kao nesporna činjenica utvrđena da se u trenutku rođenja smatrao hrvatskim državljaninom. Nakon toga smo podnijeli žalbu, koja je također bila odbijena 2015. godine. U to vrijeme moj otac se više nije mogao brinuti sam o sebi, a naš boravak u Hrvatskoj od 3 mjeseca godišnje je bio nedovoljan da mu pomognemo, te je zbog toga bio smješten u starački dom.</p> <p>Nisam razumjela zbog čega se tolika pozornost pridaje pukoj administrativnoj greški u stranoj zemlji, kada se radi o djetetu hrvatskih državljana. Međutim, i Upravni sud u Rijeci je</p>		
--	--	---	--	--

		<p>odbio našu tužbu 2016. godine, a po žalbi je i Visoki upravni sud 2017. godine potvrdio tu presudu, a da uopće nije dato obrazloženje po kojem propisu je moj sin izgubio hrvatsko državljanstvo. Podnijeli smo tužbu i pred Ustavnim sudom RH, a za to vrijeme je moj otac umro u staračkom domu, dok je naša tužba završila u odbačaju.</p> <p>S obzirom na to da sam umirovljenica, izgledno je da će u dogledno vrijeme moja kćer preuzeti brigu o meni i Milanu kada ću ja biti prestara da se brinem o sebi i o njemu. Međutim, moja kćer se udala u Hrvatskoj i sada tamo radi i živi, a moj sin i dalje nema hrvatsko državljanstvo. Kako bi se izbjegle daljnje povrede naših prava, molim Vas da prihvatite prijedlog pučke pravobraniteljice i docenta Aleksandra Maršavelskog da se u članku 30. doda novi interpretativni stavak 4.</p>		
Mladen Petrinović	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU</p>	<p>Poznajem više ljudi koji su suočeni s problemom pogrešno upisanog državljanstva, a oba roditelja su im hrvatski državljani, zbog čega dosad nisu mogli izvaditi domovnicu. Novi stavak 4. članka 30. ZHD, koji je predložio docent Maršavelski bi im omogućio da ostvare svoje pravo na hrvatsko državljanstvo.</p>	Odbijen	<p>Prijedlog gospodina Maršavelskog da se članak 30. Zakona o hrvatskom državljanstvu dopuni novim stavkom, a koji ste podržali u svojem komentaru na predložene izmjene i dopune Zakona, ne može se prihvatiti. Naime, kod odredbe članka 30. stavak 1. Zakona o hrvatskom državljanstvu odlučujuće su činjenice da je osoba stekla hrvatsko državljanstvo po prijašnjim propisima</p>

				te da ga je u kontinuitetu i zadržala do 08.10.1991. godine. Stajalište da kod osobe, koja je po propisima važećim do 08.10.1991. godine upisana u evidenciju državljanstva neke druge bivše jugoslavenske republike (iako su joj oba roditelja hrvatski državljani podrijetlom), ne postoji kontinuitet hrvatskog državljanstva, izrazio je i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u više svojih presuda.
Nikola Lalić	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU	Supruga i ja smo od uvijek hrvatski državljani, međutim, našem sinu rođenom 1982. maticar je upisao pogresno republiko državljanstvo. Zbog te greske već godinama vodi upravne postupke i upravni spor oko utvrdjenja hrvatskog državljanstva, ali je na kraju izgubio i morao platiti upravne i sudske troškove. Mislim da je gosp. Marsavelski svojim prijedlogom dopune članka 30. Zakona ponudio rjesenje naseg problema.	Odbijen	Prijedlog gospodina Maršavelskog da se članak 30. Zakona o hrvatskom državljanstvu dopuni novim stavkom, a koji ste podržali u svojem komentaru na predložene izmjene i dopune Zakona, ne može se prihvatiti. Naime, kod odredbe članka 30. stavak 1. Zakona o hrvatskom državljanstvu odlučujuće su činjenice da je osoba stekla hrvatsko državljanstvo po prijašnjim propisima te da ga je u kontinuitetu i zadržala do 08.10.1991. godine. Stajalište da kod osobe, koja je po propisima važećim do 08.10.1991. godine upisana u evidenciju državljanstva neke druge bivše jugoslavenske republike (iako su joj oba roditelja hrvatski državljani podrijetlom), ne postoji kontinuitet hrvatskog

				državljanstva, izrazio je i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u više svojih presuda.
Aleksandar Marsavelski	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU	Prioritetna kategorija osoba kojoj bi se zakonskim izmjenama trebalo omogućiti stjecanje hrvatskog državljanstva su osobe koje su rođene kao hrvatski državljani, ali im je administrativnom greškom oduzeto hrvatsko državljanstvo. Velik je broj takvih slučajeva djece rođene u razdoblju od 1976. do 1991. godine, kojoj je protivno tada važećim propisima bilo upisano državljanstvo neke druge republike u sastavu bivše države. Radi se isključivo o slučajevima u kojima su oba roditelja hrvatski državljani, a djeca su, najčešće greškom matičara, bila upisivana u neko drugo republičko državljanstvo uslijed čega danas ne mogu ostvariti pravo na hrvatsko državljanstvo. Upravna praksa ih sprječava u tome unatoč stavu upravnih sudova (Upravni sud Republike Hrvatske, presuda br. Us-4518/2007-7 od 20.01.2011.; Upravni sud u Osijeku, presuda br. Usl-844/13-9 od 27.01.2014.) i Ustavnog suda RH (U-III-2006/2001; U-III-5559/2012; U-III-2343/2011; U-III-746/2014) da se pogrešnim upisom nikako nije moglo steći državljanstvo i da se hrvatsko državljanstvo utvrđuje isključivo na temelju zakona koji su	Odbijen	Članak 30. uopće nije predmet predloženih izmjena i dopuna Zakona o hrvatskom državljanstvu. Vaš prijedlog da se navedeni članak dopuni novim stavkom koji bi glasio: „Hrvatskim državljaninom smatra se i osoba iz 1. ovoga članka kojoj je protivno propisima upisano neko drugo državljanstvo“ ne može se prihvatiti. Naime, kod odredbe članka 30. stavak 1. Zakona o hrvatskom državljanstvu odlučujuće su činjenice da je osoba stekla hrvatsko državljanstvo po prijašnjim propisima te da ga je u kontinuitetu i zadržala do 08.10.1991. godine. Stajalište da kod osobe, koja je po propisima važećim do 08.10.1991. godine upisana u evidenciju državljanstva neke druge bivše jugoslavenske republike (iako su joj oba roditelja hrvatski državljani podrijetlom), ne postoji kontinuitet hrvatskog državljanstva, izrazio je i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u više svojih presuda. Tijelo Republike Hrvatske ne može ulaziti u ocjenu utemeljenosti i zakonitosti postupka upisa osoba, koje su se

		<p>vrijedili u trenutku rođenja djeteta. Kako bi se pojasnio članak 30. stavak 1. Zakona o hrvatskom državljanstvu, u skladu s citiranim odlukama Ustavnog suda RH, u članku 30. se predlaže novi stavak 4. koji glasi: "Hrvatskim državljaninom smatra se i osoba iz stavka 1. ovoga članka kojoj je protivno propisima upisano neko drugo državljanstvo."</p>	<p>u trenutku rođenja smatrale hrvatskim državljanima, u evidencije državljanstva drugih država nastalih na području bivše SFRJ. Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-III-2006/2001 od 11.7.2006. godine, U-III-5559/2012 od 15.10.2014. godine, U-III-2343/2011 od 11.12.2014. godine i U-III-746/2014 od 2.3.2016. godine, koje spominjete u komentaru, a kojima je izraženo stajalište da se osoba, koja je formalno, greškom matičara, upisana u evidenciju hrvatskog državljanstva, ne može smatrati hrvatskim državljaninom s obzirom na propise koji su važili u vrijeme njezinog rođenja, jer joj hrvatsko državljanstvo nije imao nijedan roditelj, donesene su povodom postupaka vođenih zbog greškom izdanih domovnica te izvršenih ispravaka podataka o državljanstvu u maticama rođenih i knjigama državljana onim osobama koje su na području Republike Hrvatske, u razdoblju od 01.03.1978. do 08.10.1991. godine, upisane s podatkom o hrvatskom republičkom državljanstvu, a da im nijedan od roditelja nije imao to državljanstvo. Zbog većeg broja takvih osoba koje su imale greškom izdane domovnice i njihove</p>
--	--	---	---

				<p>zaštite (budući da su godinama nastupale u pravnom prometu kao hrvatski državljani), donesen je Zakon o izmjenama i dopuni Zakona o hrvatskom državljanstvu („Narodne novine“, broj 110/15) a sad bi, po Vašem prijedlogu, Republika Hrvatska trebala „pokriti“ i pogreške matičara izvršene za vrijeme bivše SFRJ na području Republike Srbije, Bosne i Hercegovine itd.</p>
Ivana Kordić	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU</p>	<p>Slažem se s komentaram g. Maršavelskog. Imam prijateljicu koja se već godinama pokušava izboriti za svoja prava, zbog istog problema.</p>	Odbijen	<p>Prijedlog gospodina Maršavelskog da se članak 30. Zakona o hrvatskom državljanstvu dopuni novim stavkom, a koji ste podržali u svojem komentaru na predložene izmjene i dopune Zakona, ne može se prihvatiti. Naime, kod odredbe članka 30. stavak 1. Zakona o hrvatskom državljanstvu odlučujuće su činjenice da je osoba stekla hrvatsko državljanstvo po prijašnjim propisima te da ga je u kontinuitetu i zadržala do 08.10.1991. godine. Stajalište da kod osobe, koja je po propisima važećim do 08.10.1991. godine upisana u evidenciju državljanstva neke druge bivše jugoslavenske republike (iako su joj oba roditelja hrvatski državljani podrijetlom), ne postoji kontinuitet hrvatskog državljanstva, izrazio je</p>

				i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u više svojih presuda.
Ured pučke pravobraniteljice	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 1.	U svezi stavka 2. novopredloženog članka 4., odnosno da „podrijetlom stječe hrvatsko državljanstvo osoba rođena u inozemstvu čiji je jedan od roditelja u trenutku njezina rođenja hrvatski državljanin ako do navršene 21. godine života bude prijavljena matičnom uredu u Republici Hrvatskoj radi upisa u evidenciju kao hrvatski državljanin“, bilo bi ispravno da se takva mogućnost pruži i osobama koje su starije od 21. godine a koje do sada takvu priliku nisu imale a želja im je steći hrvatsko državljanstvo. Time bi se doista pomoglo u rješavanju demografskih pitanja kroz olakšan postupak dobivanja državljanstva za sve one koji na ovaj način, putem hrvatskog državljanstva jednog od roditelja, imaju čvrstu poveznicu s hrvatskom državom a stariji su od 21. godine. Takva mogućnost može im se pružiti vremenski neograničeno ili, uz argumentirano obrazloženje predlagatelja ZID ZHD-a, kroz određeno vremensko razdoblje, na primjer u roku od dvije godine od stupanja na snagu ovog Zakona. Takva se odredba, potom, može navesti u Prijelaznim i završnim odredbama Zakona i glasila bi: „Podrijetlom stječe	Odbijen	Predložena povećana granica prijave do 21. godine sasvim je primjerena jer se osobi, koju roditelj (hrvatski državljanin) nije prijavio do punoljetnosti radi upisa u evidenciju hrvatskih državljana, omogućava da u roku od tri godine po svojoj punoljetnosti isto sama učini. Vezano za u komentaru predloženu odredbu, napominje se da odredbe o stjecanju hrvatskog državljanstva podrijetlom nikad nisu bile u prijelaznim i završnim odredbama zakona, već odmah nakon uvodnog dijela zakona. Temeljem podrijetla stječu hrvatsko državljanstvo novorođena djeca i osobe rođene nakon stupanja na snagu Zakona o hrvatskom državljanstvu, tj. nakon 08.10.1991. godine (zaključak sjednice sudaca Upravnog suda Republike Hrvatske od 27.09.1994. godine; odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-III-1895/2001 od 16.02.2005. godine i broj: U-III-16125/2005 od 16.12.2009. godine), dok se utvrđivanje jesu li osobe rođene prije stupanja na snagu važećeg Zakona stekle podrijetlom, po prijašnjim propisima, hrvatsko državljanstvo, provodi temeljem odredbe članka 30.

		hrvatsko državljanstvo osoba rođena u inozemstvu čiji je jedan od roditelja u trenutku njezina rođenja hrvatski državljanin ako u roku dvije godine od stupanja na snagu ovog Zakona podnese zahtjev za stjecanje hrvatskog državljanstva.“		stavka 1. Zakona o hrvatskom državljanstvu. Prihvaćanje odredbe predložene u komentaru značilo bi zapravo suspenziju odredbe članka 30. stavka 1. Zakona kojom je propisano načelo kontinuiteta hrvatskog državljanstva.
Frane Staničić	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 1.	Ne vidim smisao izostavljanja sadašnje točke 1. stavka 1. članka 4 ZHD-a koja glasi: "čija su oba roditelja u trenutku njegova rođenja hrvatski državljani". Predlažem ostaviti tekst kakav je sada. Glede stavka dva predloženog članka 4. i spajanja članka 4. i članka 5. ZHD-a, ponajprije vidim problem što je ispala odredba od kada se takva osoba smatra hrvatskim državljaninom, što je danas propisano stavkom 3. članka 5. ZHD-a. Propisano je to jedinstvenom odredbom novim stavkom 1. u članku 24.a, ali smatram da je današnje rješenje kvalitetnije. Dodatno, izostavljanje stavka 2. sadašnjeg članka 5. protivno je konvencijama UN-a o bezdržavljanstvu (1954. i 1961.) jer se omogućava da dijete kojem je jedan od roditelja hrvatski državljanin ostane bez ijednog državljanstva.	Prihvaćen	Iz nomotehničkih razloga prihvaćen je komentar u vezi odredbe članka 4. stavka 1. točke 1. važećeg Zakona o hrvatskom državljanstvu. Ujedno je zbog Konvencije o smanjenju slučajeva bez državljanstva iz 1961. godine prihvaćen komentar na način da je zadržana (modificirana) odredba članka 5. stavka 2. važećeg Zakona o hrvatskom državljanstvu kako bi se izbjegli slučajevi da osoba ostane bez ičijeg državljanstva. Odredbu da se osoba, koja je stekla hrvatsko državljanstvo podrijetlom, smatra hrvatskim državljaninom od rođenja, zadržana je u predloženoj dopuni članka 24. a, koji sadrži odredbe od kad stječu hrvatsko državljanstvo i osobe koje su ga stekle po drugim pravnim osnovama.
PGP Sisak	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM	Dob od 21 godinu života protivna je čl. 4. st.2. (a) Konvencije o smanjenju slučajeva bez državljanstva iz 1961. godine koji propisuje da	Prihvaćen	Osobe rođene u inozemstvu, a čiji je jedan roditelj imao hrvatsko državljanstvo u trenutku njezina rođenja, i koje će

	DRŽAVLJANSTVU, Članak 1.	država ugovornica može dodjeljivanje svog državljanstva uvjetovati ispunjenjem jednog ili više uvjeta. (a) da je zahtjev podnesen prije nego što podnositelj zahtjeva navrši dob koju je odredila država ugovornica, a koja ne može biti manja od 23 godine. U skladu s navedenim produljili bismo rok do navršene 23. godine. Pozivamo se ovdje na praksu Republike Srbije kao države koje je prilagodila svoj Zakon o državljanstvu borbi protiv apatridije, a koji također propisuje rok od 23 godine.		prema predloženoj izmjeni do navršene 21. godine moći podnijeti prijavu nadležnom matičnom uredu radi upisa u evidenciju hrvatskih državljana, u pravilu su osobe koje već imaju strano državljanstvo (zemlje rođenja ili po drugom roditelju). Zbog Konvencije o smanjenju slučajeva bez državljanstva iz 1961. godine prihvaćen je Vaš komentar na način da je zadržana (modificirana) odredba članka 5. stavka 2. važećeg Zakona o hrvatskom državljanstvu kako bi se izbjegli slučajevi da osoba ostane bez ičijeg državljanstva.
Aleksandar Marsavelski	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 1.	Slažem se s prof. Staničićem. Kako je načelo "ius sanguinis" primarno načelo za stjecanje hrvatskog državljanstva, posebno je važno u nomotehničkom smislu da se primarni osnov stjecanja hrvatskog državljanstva - podrijetlom, kada su oba roditelja hrvatski državljani - zadrži kao prvi osnov po redoslijedu u čl. 4. st. 1. t. 1. Zakona o hrvatskom državljanstvu.	Prihvaćen	Komentar je prihvaćen te je odredba članka 4. i 5. Zakona iz nomotehničkih razloga uređena na drugačiji način uvažavajući mišljenje javnosti.
Aleksandar Marsavelski	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 2.	Slažem se s komentarom prof. Staničića. Poznato mi je u praksi pogrešno tumačenje ovog zakonskog članka koje on spominje, a koje se temelji na greški u internoj uputi koju upravna tijela koriste. Stoga predlažem da se ta interna uputa uskladi sa stavom prof.	Primljeno na znanje	U praksi spis zahtjeva za stjecanje ili utvrđivanje hrvatskog državljanstva, koji je podnijela punoljetna osoba (rođena nakon stupanja na snagu Zakona o hrvatskom državljanstvu), a čija su oba roditelja bili hrvatski državljani u trenutku njezina

		<p>Staničića, koji je zauzet i u pravnoj literaturi (npr. Medvedović D., Stjecanje hrvatskog državljanstva po načelu podrijetla, Zakonitost, br. 46, 1992., str. 434-436). Ukoliko Ministarstvo smatra da je ovo pitanje potrebno pobliže odrediti zakonom, onda se predlaže članak koji glasi: "Podrijetlom stječe hrvatsko državljanstvo i dijete rođeno u inozemstvu, čija su oba roditelja u trenutku njegova rođenja hrvatski državljani ako se prijavi radi upisa kao hrvatski državljani kod nadležnog tijela Republike Hrvatske u inozemstvu ili u Republici Hrvatskoj".</p>		<p>rođenja, Ministarstvo unutarnjih poslova dostavlja Ministarstvu uprave jer su ispunjeni uvjeti iz članka 4. stavka 1. točke 1. Zakona.</p>
PGP Sisak	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 2.</p>	<p>U predmetnoj odredbi izostavljen je sadašnji stavak 2. čl.5. što je diskriminatorno u odnosu na osobe bez državljanstva, a istovremeno je protivno Konvenciji iz 1954. o pravnom položaju osoba bez državljanstva i Konvenciji iz 1961. o smanjenju slučajeva bezdržavljanstva. Smatramo da bi odredbu trebalo zadržati posebno iz razloga što je vrlo česta pojava da dijete rođeno u inozemstvu čiji je jedan od roditelja u trenutku rođenja hrvatski državljani, nema državljanstvo, a ne može ga steći jer je nastupila punoljetnost.</p>	Prihvaćen	<p>Prije predložena odredba članka 2. nakon e-savjetovanja izmijenjena je na način da se zadržavaju (donekle modificirane) odredbe važećeg članka 5. Zakona o hrvatskom državljanstvu.</p>
Ured pučke pravobraniteljice	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM</p>	<p>Temeljem postojeće odredbe članka 4. stavak 1. točka 1. ZHD-a, hrvatsko državljanstvo silom zakona stječe dijete čija su oba roditelja</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Prije predložena odredba članka 2. nakon e-savjetovanja izmijenjena je na način da se zadržavaju (donekle modificirane)</p>

	<p>DRŽAVLJANSTVU, Članak 2.</p> <p>u trenutku njegova rođenja hrvatski državljani. Dakle, postojećom odredbom ne postavlja se uvjet da je dijete rođeno u inozemstvu, niti da je rođeno nakon 08. listopada 1991. godine, kao što je to slučaj s novopredloženom odredbom članka 5. Obrazloženje da se „ovom odredbom nastoje prevladati problemi u praksi, kod upisa u knjigu državljana generacije rođenih uglavnom u inozemstvu nakon 08. listopada 2018. godine, jer ih roditelji hrvatski državljani nisu do punoljetnosti prijavili radi upisa u knjigu državljana“ nije prihvatljivo jer sukladno postojećem članku 5. stavak 1. uvjet „prijave radi upisa u knjigu državljana do 18. godine“ traži se za dijete rođeno u inozemstvu kojem je samo jedan roditelj hrvatski državljanin. U tom kontekstu treba ukazati i na nužnost dopune članka 30. ZHD-a novim stavkom 4., koji bi glasio: „Hrvatskim državljaninom smatra se osoba iz stavka 1. ovog Zakona kojoj je, protivno propisima koji su bili na snazi u trenutku njenog rođenja, u matičnim knjigama i evidenciji o državljanstvu u Hrvatskoj ili u inozemstvu upisano neko drugo državljanstvo.“. Naime, postoje slučajevi kada je djeci hrvatskih državljana, odnosno bivše SR Hrvatske,</p>	<p>odredbe važećeg članka 5. Zakona o hrvatskom državljanstvu. Prijedlog da se članak 30. Zakona o hrvatskom državljanstvu dopuni novim stavkom ne može se prihvatiti. Naime, kod odredbe članka 30. stavak 1. Zakona o hrvatskom državljanstvu odlučujuće su činjenice da je osoba stekla hrvatsko državljanstvo po prijašnjim propisima te da ga je u kontinuitetu i zadržala do 08.10.1991. godine. Stajalište da kod osobe, koja je po propisima važećim do 08.10.1991. godine upisana u evidenciju državljanstva neke druge bivše jugoslavenske republike (iako su joj oba roditelja hrvatski državljani podrijetlom), ne postoji kontinuitet hrvatskog državljanstva, izrazio je i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u više svojih presuda. Tijelo Republike Hrvatske ne može ulaziti u ocjenu utemeljenosti i zakonitosti postupka upisa osoba, koje su se u trenutku rođenja smatrale hrvatskim državljanima, u evidencije državljanstva drugih država nastalih na području bivše SFRJ. Ako je osobi, rođenoj u nekoj drugoj bivšoj jugoslavenskoj republici od roditelja</p>
--	---	---

		<p>rođenoj izvan Hrvatske, protivno tada važećim propisima upisivano državljanstvo neke druge republike, uglavnom one u kojoj su rođeni. Takve situacije najčešće su uzrokovane greškom matičara uslijed čega se tim osobama odriče pravo na hrvatsko državljanstvo, iako temeljem bivšeg saveznog zakona kojim je regulirano pitanje državljanstva te hrvatskog propisa (Zakona o državljanstvu SR Hrvatske, NN 32/17) porijeklom je hrvatsko državljanstvo steklo dijete ako su oba roditelja u trenutku njegova rođenja bili državljani SR Hrvatske. Novim stavkom 4. nedvojbeno bi se tim osobama priznalo pravo iz stavka 1. članka 30.</p>		<p>hrvatskih državljana, po rođenju upisan podatak o državljanstvu republike rođenja pogreškom matičara, napominjemo da svaka država nastala na području bivše SFRJ ima propisan način ispravke upisanih podataka u svojim državnim maticama i evidenciji državljanstva. A ukoliko je upis drugog republičkog državljanstva izvršen uz izričitu ili prešutnu suglasnost roditelja osobe, onda je izbor bivšeg republičkog državljanstva „konzumiran“ voljom njezinih roditelja.</p>
Frane Staničić	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 2.</p>	<p>Ovakve osobe su ex lege stekle hrvatsko državljanstvo prema točki 1. stavku 1. članku 4. sadašnjeg ZHD-a. Nije relevantno gdje je dijete rođeno ako su mu oba roditelja hrvatski državljani i takvoj osobi ne može se odbiti upis u knjigu hrvatskih državljana. Ako je bilo takve prakse ona je nezakonita.</p>	Primljeno na znanje	<p>U praksi spis zahtjeva za stjecanje ili utvrđivanje hrvatskog državljanstva, koji je podnijela punoljetna osoba (rođena nakon stupanja na snagu Zakona o hrvatskom državljanstvu), a čija su oba roditelja bili hrvatski državljani u trenutku njezina rođenja, Ministarstvo unutarnjih poslova dostavlja Ministarstvu uprave jer su ispunjeni uvjeti iz članka 4. stavka 1. točke 1. Zakona.</p>
Frane Staničić	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU,</p>	<p>Upitna je oportunitet brisanja riječi "te da mu nije oduzeta poslovna sposobnost". Naime, one služe, ma koliko to možda izgledalo "ružno" tome da hrvatsko</p>	Odbijen	<p>Omogućavanje stjecanja hrvatskog državljanstva osobama koje su lišene poslovne sposobnosti predlaže se zato jer je takvih osoba u praksi jako</p>

	<p>Članak 3.</p>	<p>državljanstvo steknu osobe od kojih društvo ima korist. Države dodjeljuju državljanstvo restriktivno, pazeći na svoju korist. Ovo se ne odnosi na maloljetnu djecu, budući da ona sukladno zakonu slijede pravni položaj roditelja koji steknu hrvatsko državljanstvo.</p> <p>Izmjena točke 5. nije nužna budući da je slučaj "nije podmirio javna davanja" prepoznat u upravnosudskoj praksi kao valjan razlog za odbijanje stjecanja hrvatskog državljanstva, ali nije niti pogrešna. Glede novog stavka 6, on ne predstavlja dovoljan poticaj za mlade strance. Naime, preddiplomski i diplomski studij traju (zajedno) najmanje 5 godina, a u pravilu i više. Uz dodatnih 18 mjeseci, takav stranac mora živjeti u RH 6,5 godina, a vjerojatno i duže (jer je studirao, primjerice, 6 godina, što je i ispod hrvatskog prosjeka). Ovo znači da mu je vremenska pogodnost oko pola godine. Jedina je stvarna pogodnost što ne mora imati status državljanina treće zemlje na stalnom boravku. Trebalo bi razmisliti o dodatnom skraćivanju vremena nakon završetka studija.</p>	<p>malo te je gotovo uglavnom riječ o osobama čiji je razlog lišavanja poslovne sposobnosti njihova fizička i mentalna hendikepiranost zbog koje nisu sposobni brinuti se sami o sebi, već ovise o tuđoj pomoći. Ta hendikepiranost postoji od rođenja, odnosno ne radi se o uzroku koji je nastao po njihovoj punoljetnosti, niti su se oni sami svojim ponašanjem (alkoholizam, narkomanija, nekontrolirana rasipnost i sl.) doveli u takvu situaciju da im se trebala oduzeti poslovna sposobnost. Kako nema izgleda za poboljšanje njihovog fizičkog i mentalnog zdravlja, takve osobe nikad ne bi mogle steći hrvatsko državljanstvo, a u Republici Hrvatskoj žive uglavnom od djetinjje dobi.</p> <p>Dio komentara vezan za obvezu podmirjenja javnih davanja primljen na znanje.</p> <p>U odnosu na komentar koji se odnosi na stjecanje hrvatskog državljanstva stranih studenata, napominjemo kako predložena odredba olakšava stjecanje hrvatskog državljanstva prirođenjem stranim studentima, jer ne moraju regulirati status stalnog boravka. Osim toga, temeljem Zakona o strancima („NN, broj:</p>
--	------------------	---	---

				<p>130/11, 74/13, 69/17 i 46/18), a u skladu s Direktivom Vijeća 2003/109/EZ o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravištem, državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu studiranja, u vrijeme potrebno za odobrenje stalnog boravka računa se samo polovica vremena provedenog na temelju odobrenog privremenog boravka u svrhu studiranja.</p> <p>Dio komentara kojim se predlaže dodatno skraćivanje vremena boravka nakon završetka studija na vrijeme od godinu dana, ne prihvaća se iz razloga što smatramo primjerenijim predloženi rok od 18 mjeseci, u kojem će osoba pronaći zaposlenje i na taj se način integrirati u društvo.</p>
Ivana Kordić	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 3.	Smatram da bi trebalo otvoriti mogućnost svim osobama koje steknu doktorat na nekom od hrvatskih sveučilišta da apliciraju za državljanstvo bez dodatnih zahtjeva. Na taj način se osobama s najvišim stupnjem obrazovanja otvara mogućnost da trajno ostanu i rade u Hrvatskoj.	Odbijen	Spomenuta kategorija stranaca svoj status u Republici Hrvatskoj može regulirati sukladno odredbama Zakona o strancima („Narodne novine“ broj: 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18). Osim toga, radi se o kategoriji stranaca koja neće imati utjecaj na demografsku obnovu Republike Hrvatske jer u zrelijoj dobi upisuje i završava doktorat te najčešće ima riješenu obiteljsku situaciju u inozemstvu.
PGP Sisak	PRIJEDLOG ZAKONA O	U pogledu st.1. točka 5. koja se mijenja ističemo	Odbijen	Radi se o postupanju iz specifičnog djelokruga

	<p>IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 3.</p>	<p>prijeku potrebu definirati vrijeme utvrđivanja sigurnosnih zapreka od strane SOA-e. Naime, upravosudska praksa bilježi slučajeve u kojima je stranac nakon primitka zajamčenja po zahtjevu za primitak u državljanstvo RH izvršio otpust iz postojećeg državljanstva nakon čega je zbog ponovnih sigurnosnih provjera u vremenskom razmaku od nekoliko mjeseci nakon otpusta primio negativno rješenje o primitku u državljanstvo RH. Država je na predmetnim postupanjem proizvela osobu bez državljanstva/apatrida. Kako bi se spriječilo svako daljnje diskriminatorno postupanje smatramo kako bi se iza točke 5. trebala dodati točka 6. koja bi glasila „provjere sigurnosnih zapreka provode se prije izdavanja zajamčenja“. Novi st.6. smatramo pozitivnim iako sam po sebi prejudicira da svaka osoba završava fakultet u roku što većinom nije slučaj pa u odnosu na rok od 18 mjeseci smatramo da bi ga možda trebalo smanjiti na 6 mjeseci.</p>	<p>sigurnosno-obavještajnih agencija. Mišljenje SOA-e nastaje temeljem sigurnosno - obavještajnog rada po pravilima sigurnosno-obavještajnog postupanja koje nije upravni postupak.</p> <p>Odredba olakšava stjecanje hrvatskog državljanstva prirođenjem stranim studentima, jer ne moraju regulirati status stalnog boravka. Osim toga, temeljem Zakona o strancima („NN, broj: 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18), a u skladu s Direktivom Vijeća 2003/109/EZ o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravištem, državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu studiranja, u vrijeme potrebno za odobrenje stalnog boravka računa se samo polovica vremena provedenog na temelju odobrenog privremenog boravka u svrhu studiranja. Sukladno Zakonu o strancima, privremeni boravak za studente može se odobriti u druge svrhe radi traženja zaposlenja, na rok do godinu dana i ne može se više produžiti. Navedeno je u skladu s Direktivom (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu</p>
--	---	--	---

				istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair.
Ured pučke pravobraniteljice	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 3.	<p>U točki 3. stavka 1. članka 8., iza rečenice „da živi u Republici Hrvatskoj s prijavljenim boravkom 8 godina“ potrebno je dodati: ", odnosno 5 godina ako se radi o osobi bez državljanstva ili azilantu,“.</p> <p>Naime, bezdržavljanstvo (apatridnost) ima izrazito negativan utjecaj na živote pojedinaca. Posjedovanje državljanstva nužno je za punopravno sudjelovanje u društvu te je preduvjet za uživanje cijelog niza ljudskih prava.</p> <p>U Hrvatskoj je prema podacima UNHCR-a oko 2886 osoba obuhvaćeno njihovim mandatom, što obuhvaća i one osobe koje nemaju registriran državljanjski status. Od tog broja, Romi čine veliku većinu osoba bez državljanstva ili neutvrđenog državljanstva (de facto apatrida) u Republici Hrvatskoj.</p> <p>Republika Hrvatska je potpisnica Konvencije Ujedinjenih naroda o smanjenju slučajeva bezdržavljanstva iz 1961. godine. Također, Republika Hrvatska je država potpisnica Konvencije o statusu izbjeglica iz 1951. godine i njezinog Protokola iz 1967. koji se odnosi na</p>	Odbijen	<p>Odredba članka 34. Konvencije o statusu izbjeglica iz 1951. propisuje da će države ugovornice u najvećoj mogućoj mjeri olakšati asimilaciju i prirođenje izbjeglica te da će se posebice potruditi da se postupak prirođenja ubrza te da se u najvećoj mogućoj mjeri smanje troškovi i izdaci postupka, što ne znači da su države ugovornice izbjeglicama dužne omogućiti stjecanje državljanstva pod povoljnijim uvjetima u odnosu na druge kategorije stranaca. Država ne može biti primorana dodijeliti svoje državljanstvo izbjeglicama na svom teritoriju čak ni nakon dugotrajnog boravka, jer državljanstvo nosi mnoge privilegije, uključujući i politička prava. Što se tiče Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“, broj: 70/15 i 127/17), koji je u cijelosti usklađen sa pravnom stečevinom Europske unije, osobe pod međunarodnom zaštitom u Republici Hrvatskoj imaju pravo na: boravak, spajanje obitelji, smještaj, rad, zdravstvenu zaštitu, obrazovanje, slobodu vjeroispovijesti,</p>

		<p>status izbjeglica. Republika Hrvatska je i stranka drugih relevantnih međunarodnih sporazuma o ljudskim pravima. Hrvatsko zakonodavstvo u području azila i migracija sukladno je s međunarodnim načelima i pravnom stečevinom EU.</p> <p>Članak 34. Konvencije UN-a o status izbjeglica iz 1951. godine glasi: "Države ugovornice će u najvećoj mogućoj mjeri olakšati asimilaciju i prirođenje izbjeglica. Posebice će se potruditi da se postupak prirođenja ubrza te da se u najvećoj mogućoj mjeri smanje troškovi i izdaci postupaka."</p> <p>U tom kontekstu potrebno je da se vremenski period prijavljenog boravka u Republici Hrvatskoj, koji je jedan od uvjeta za stjecanje hrvatskog državljanstva, za osobe bez državljanstva i azilante uskladi s vremenskim periodom koji se traži za ostale osobe koje pod privilegiranim uvjetima stječu hrvatsko državljanstvo (primjerice, za osobe u braku s hrvatskim državljanima).</p>	<p>besplatnu pravnu pomoć, socijalnu skrb, pomoć pri integraciji u društvo, vlasništvo nekretnine sukladno Konvenciji iz 1951. godine, stjecanje hrvatskog državljanstva sukladno propisima koji reguliraju stjecanje državljanstva.</p> <p>Prema Zakonu o strancima („NN, broj: 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18), stalni boravak može se odobriti državljaninu treće zemlje koji do dana podnošenja zahtjeva u RH ima neprekidno pet godina zakoniti boravak, što uključuje odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu. Osobe bez državljanstva mogu regulirati privremeni odnosno stalni boravak. Po osnovi reguliranog stalnog boravka stranci ostvaruju pravo na rad i samozapošljavanje, stručno usavršavanje, obrazovanje i studentske stipendije, socijalnu skrb, prava iz mirovinskog i zdravstvenog osiguranja, pravo na doplatu za djecu te roditeljske potpore, porezne olakšice, pristup tržištu roba i usluga, slobodu udruživanja i povezivanja te članstva u organizacijama koje zastupaju radnike ili poslodavce ili organizacijama čiji članovi obavljaju posebno zanimanje uključujući i naknade</p>
--	--	--	--

				koje im takve organizacije daju.
Aleksandar Marsavelski	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 3.	<p>Svrha novog stavka 6. jest da olakša strancima koji su završili studij u Hrvatskoj stjecanje hrvatskog državljanstva, što je pohvalno. Međutim, reforma visokoškolskog obrazovanja je dovela do izjednačavanja studenata na različitim razinama obrazovanja unificiranom primjenom ECTS bodova. Stoga ovu odredbu ne bi trebalo ograničavati na preddiplomski i diplomski studij, već bi trebalo uključiti i obrazovanje na nekom od poslijediplomskih studija u Republici Hrvatskoj. S obzirom na to da je očito svrha ove odredbe da državljanstvo steknu osobe koje studiraju najmanje 5 godina u Hrvatskoj i nakon toga borave određeno vrijeme u Hrvatskoj, predlaže se da se uvjet obrazovanja iskaže prema standardu koji se primijenjuje u Europskoj Uniji, a to su ECTS bodovi. Ekvivalent 5-godišnjeg studija u punom opsegu iznosi 300 ECTS. Slažem se s prof. Staničićem da se minimalno trajanje dodatnog boravka od 18 mjeseci treba smanjiti, pri čemu nema potrebe da on bude duži od godinu dana.</p> <p>Na temelju navedenog, predlaže se da stavak 6. glasi: "Iznimno od stavka 1. ovoga članka, prirođenjem može steći hrvatsko državljanstvo stranac koji je započeo i</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Uvažava se dio komentara koji se odnosi na iskazivanje obrazovanja prema standardu Europske unije te se u tome smislu odredba dopunjuje riječima „odnosno integrirani studij“.</p> <p>Dio komentara kojim se predlaže skraćivanje vremena boravka nakon završetka studija na vrijeme od godinu dana, ne prihvaća se iz razloga što smatramo primjerenijim predloženi rok od 18 mjeseci, u kojem će osoba pronaći zaposlenje i na taj se način integrirati u društvo.</p>

		<p>završio jedan ili više studija na hrvatskom jeziku na nekom od visokih učilišta u Republici Hrvatskoj i pritom ostvario najmanje 300 ECTS, iako ne udovoljava pretpostavci iz stavka 1. točke 3. ovoga članka ako nakon završenog studija najmanje 12 mjeseci živi u Republici Hrvatskoj s odobrenim boravkom."</p> <p>Kao docent na Pravnom fakultetu u Zagrebu, mogu reći da bi se time otklonila i eventualna nedoumica u praksi u pogledu pravnog studija u Republici Hrvatskoj, koji je reguliran isključivo kao diplomski studij u trajanju od pet godina, a studentu donosi 300 ECTS bodova.</p>		
Ured pučke pravobraniteljice	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 4.</p>	<p>Brisati postojeći tekst članka 9. uz prijedlog novog teksta:</p> <p>„Osoba koja je rođena na teritoriju Republike Hrvatske i ima odobren privremeni boravak najmanje pet godina neprekidno prije podnošenja zahtjeva može prirođenjem steći hrvatsko državljanstvo iako ne udovoljava pretpostavkama iz članka 8. stavka 1. točke 2.-4. ovoga zakona.“</p> <p>Prema podacima MUP-a, u 2017. godini samo 13 osoba steklo je hrvatsko državljanstvo temeljem rođenja u Republici Hrvatskoj. Za razliku od toga, čak 450 osoba steklo je hrvatsko državljanstvo temeljem braka s hrvatskim</p>	Odbijen	<p>Za državljane treće zemlje koji su rođeni i od rođenja žive na području RH, ali zbog opravdanih razloga na koje nisu mogli utjecati, nisu imali reguliran boravak značajno je pojednostavljen postupak odobrenja stalnog boravka. U tome smislu osigurana sredstva za uzdržavanje i zdravstveno osiguranje, temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima („NN, broj: 69/17) više nisu zakonski uvjet za odobrenje stalnog boravka za navedenu kategoriju osoba.</p>

		<p>državljaninom (koji ne moraju udovoljavati pretpostavkama iz članka 8. stavka 1. točke 1.-4. ZHD-a).</p> <p>Podatak da je relativno mali broj osoba rođenih u RH primljen u hrvatsko državljanstvo ne može se opravdati nedostatkom volje tih osoba da podnesu zahtjev za državljanstvo, već se može objasniti otežanom mogućnošću ispunjavanja propisanih uvjeta, budući da je izmjenama Zakona o hrvatskom državljanstvu iz 2011. godine propisan novi uvjet da se mora imati odobren stalni boravak.</p> <p>Takvo rješenje otežava stjecanje hrvatskog državljanstva osobama rođenima u Republici Hrvatsko, koje su lošijeg imovnog i socijalnog statusa te im je stoga do sada odobran privremeni boravak iz humanitarnih razloga. Naime, s obzirom da je uvjet za stjecanje državljanstva 2011. godine postao reguliran stalni boravak, za navedene osobe to je teško postići jer su uvjeti za odobravanje stalnog boravka, između ostalog, i osigurana sredstva za održavanje te regulirano zdravstveno osiguranje, a što se ne traži kao uvjet za odobravanje privremenog boravka iz humanitarnih razloga. Ovime su osobito pogođeni pripadnici Roma koji su rođeni u Republici Hrvatskoj a ne</p>		
--	--	--	--	--

		<p>ispunjavaju ostale uvjete za stjecanje hrvatskog državljanstva, koji u najvećem broju privremeni boravak reguliraju upravo iz humanitarnih razloga.</p> <p>Valja naglasiti da se odredbom članka 9. ZHD-a do izmjena 2011. godine tražilo da se do podnošenja zahtjeva osoba ima prijavljen boravak najmanje pet godina neprekidno na teritoriju Republike Hrvatske, ali bez uvjeta da se regulira stalni boravak. Stoga, očito je da je propisivanje uvjeta u vidu reguliranja stalnog boravka rezultiralo činjenicom da mali broj osoba rođenih u Republici Hrvatskoj može zadovoljiti uvjete iz postojećeg članka 9. za primitak u hrvatsko državljanstvo. Smatramo opravdanim da osobe, koje su nedvojbeno dio hrvatskog društva, koje su rođene i žive u Republici Hrvatskoj od svog rođenja, ali zbog postojanja različitih okolnosti i razloga na koje objektivno same nisu mogle utjecati ili koje su se zbile čak i krivnjom drugih, primjerice, greškama u radu državnih tijela, nisu imale kontinuirano regulirani boravak u Republici Hrvatskoj, imaju mogućnost primitaka u hrvatsko državljanstvo pod povoljnijim uvjetima.</p> <p>Navedeno je u skladu i s iznesenim mišljenjem</p>		
--	--	---	--	--

		Europske komisije za borbu protiv rasizma (ECRI) o potrebi poduzimanja mjera kako bi se riješili problemi kod stjecanja državljanstva na koje nailaze osobe koje dugotrajno žive u Republici Hrvatskoj a nisu hrvatske nacionalnosti.		
Ured pučke pravobraniteljice	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 5.	Neobrazložen ostaje prijedlog iz stavka 3. novopredloženog članka 11., odnosno zašto se želi decidirano propisati da se iseljenikom smatra osoba koja je iz Republike Hrvatske iselila prije 08. listopada 1991. godine u namjeri da u inozemstvu stalno živi. Naime, nameće se pitanje tko su onda osobe koje su se iz Republike Hrvatske iselile nakon navedenog datuma, ako nisu iseljenici.	Odbijen	Zakon o hrvatskom državljanstvu stupio je na snagu 08.10.1991. godine te se stoga, po prirodi stvari, odredba članka 11. stavka 1. Zakona, koja se odnosi na stjecanje hrvatskog državljanstva iseljenika, njihovih potomaka i njihovih bračnih drugova, odnosi na osobe koje su na navedeni dan već imale status iseljenika s područja Republike Hrvatske. Osobe koje su se nakon navedenog datuma iselile iz Republike Hrvatske, ne mogu se smatrati iseljenicima u smislu spomenute odredbe Zakona o hrvatskom državljanstvu.
PGP Sisak	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 5.	Smatramo diskriminativnim stavak 4. predmetne odredbe iz razloga što je najveći broj osoba iz Republike Hrvatske koje danas imaju problema sa stjecanjem državljanstva RH, s posebnim naglaskom na apatrdiju kao posljedicu raspada SFRJ. Te osobe su upravo iselile u druge države koje su u to vrijeme bile u sastavu državne zajednice kojoj je pripadala i RH. Stavak 4. trebalo bi preformulirati	Odbijen	Odredba stavka 3. važećeg članka 11. Zakona, prema kojoj se iseljenikom, između ostalih, ne smatra osoba koja je promijenila prebivalište u druge države koje su u to vrijeme bile u sastavu državne zajednice kojoj je pripadala i Republika Hrvatska, bila je predmetom ocjene suglasnosti s Ustavom Republike Hrvatske, te je njezina ustavnost potvrđena (rješenje

		na način da se takvim osoba i njihovim potomcima omogući konačno stjecanje državljanstva RH.		broj: U-I-5995/2012 od 05. ožujka 2013. godine). Izmjena spomenute odredbe nije niti predložena, već je ista izmijenjena odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o hrvatskom državljanstvu („Narodne novine“ broj: 130/11), te je stupila na snagu 01.01.2012. godine.
Aleksandar Marsavelski	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 5.	U obrazloženju prijedloga Zakona se navodi da bi predložene izmjene trebale „pomoći u rješavanju demografskih pitanja“ te su hrvatski iseljenici istaknuti kao prioritetna kategorija. Međutim, u praksi hrvatski iseljenici uglavnom nisu imali problema sa stjecanjem hrvatskog državljanstva, osim hrvatskih iseljenika u druge republike bivše države. Kako te države više nema, a neke od njih su već ušle i u sastav Europske Unije (Slovenija i Hrvatska), potrebno je omogućiti tim iseljenicima odnosno njihovoj djeci da steknu hrvatsko državljanstvo. Stoga se predlaže da se u stavku 4. ispusti posljednji dio rečenice koji glasi: "te osoba koja je promijenila prebivalište u druge države koje su u to vrijeme bile u sastavu državne zajednice kojoj je pripadala i Republika Hrvatske".	Odbijen	Odredba stavka 3. važećeg članka 11. Zakona, prema kojoj se iseljenikom, između ostalih, ne smatra osoba koja je promijenila prebivalište u druge države koje su u to vrijeme bile u sastavu državne zajednice kojoj je pripadala i Republika Hrvatska, bila je predmetom ocjene suglasnosti s Ustavom Republike Hrvatske, te je njezina ustavnost potvrđena (rješenje broj: U-I-5995/2012 od 05. ožujka 2013. godine). Izmjena spomenute odredbe nije niti predložena, već je ista izmijenjena odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o hrvatskom državljanstvu („Narodne novine“ broj: 130/11), te je stupila na snagu 01.01.2012. godine.
Maja Simic	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU,	Podržavam prijedlog gospodina Marsalevskog jer objektivno nema razloga iz kojeg bi se ljudi koji su iselili u druge republike bivše Jugoslavije tretirali na	Odbijen	Odredba stavka 3. važećeg članka 11. Zakona, prema kojoj se iseljenikom, između ostalih, ne smatra osoba koja je promijenila prebivalište

	<p>Članak 5.</p>	<p>drugi način nego ljudi koji su iselili na primjer u Argentinu. Ta rješenica u glavnom stvara razliku u snazi državljanstva između pojedinih ljudi koji nisu u stanju prosljediti mogućnost dobivanja Hrvatskog državljanstva potomcima u istom okviru kao njihovi bivši sugrađani iz razloga da su iselili u "pogresnu" teritoriju. U ovom slučaju se radi o ne jednakom tretiranju Hrvatskih državljanina. Ova rješenica pogotovo tangira Hrvatske državljanine manjinskih naroda jer pripadnici Hrvatskog naroda na drugu osnovu ipak imaju pravo na primitak u Hrvatsko državljanstvo. Iz tog razloga također se predlaže da se u stavku 4. ispusti posljednji dio rečenice koji glasi: "te osoba koja je promijenila prebivalište u druge države koje su u to vrijeme bile u sastavu državne zajednice kojoj je pripadala i Republika Hrvatske". Također se predlaže ispustiti vremensko ograničenje iseljenja koje isključuje iseljenike koji su iselili 08.10.1991 ili kasnije iz Republike Hrvatske kao i njihove potomke od mogućnosti stjecanja Hrvatsko državljanstvo. I u ovom slučaju nema objektivno obrazloženje zašto bi se dio Hrvatskih iseljenika isključio. Pogotovo ako se uzima u obzir da su iseljenici prioritarna kategorija, nema smisla smanjiti tu kategoriju i isključiti jedan period u</p>	<p>u druge države koje su u to vrijeme bile u sastavu državne zajednice kojoj je pripadala i Republika Hrvatska, bila je predmetom ocjene suglasnosti s Ustavom Republike Hrvatske, te je njezina ustavnost potvrđena (rješenje broj: U-I-5995/2012 od 05. ožujka 2013. godine). Izmjena spomenute odredbe nije niti predložena, već je ista izmijenjena odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o hrvatskom državljanstvu („Narodne novine“ broj: 130/11), te je stupila na snagu 01.01.2012. godine.</p>
--	------------------	---	---

		<p>kojem se značajan broj Hrvatskog stanovništva, to jest u toku domovinskog rata(1991-1995) kao i poslje ulazka u Europsku Uniju(2013) iselio. I ova rjecenica stvara dvije različite kategorije između državljana koji bi trebali imati jednaka prava. Smisao ove reforme je „pomoći u rješavanju demografskih pitanja“. Zato se predlaže definirati pojam iseljenik jednostavno kao " osoba koja se iselila s područja Republike Hrvatske u namjeri da u inozemstvu stalno živi“ imajući u vidu da je cilj ove reforme olakšati iseljenicima povratak a ne pogorsati ili onemogućavati .</p>		
Igor Vreš	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 6.</p>	<p>Ja sam iseljenik od 2014. i oženjen Kineskinjom od 2017. Nisam u ravnopravnom položaju sa nekim tko je iselio prije 8.10.1991. i tu su mi umanjena prava nastankom Hrvatske države! Zato ona nema pravo na Hrvatsko državljanstvo jer mi ne živimo u Hrvatskoj! MI živimo u Švedskoj! Naša buduća djeca imaju automatsko državljanstvo Hrvatsko po meni, a ona nema iako je majka. Mislim da nije dobro da se neka prava gube ili umanjuju stvaranjem Hrvatske države za njezine državljanke!</p>	Odbijen	<p>Zakon o hrvatskom državljanstvu stupio je na snagu 08.10.1991. godine te se stoga, po prirodi stvari, odredba članka 11. stavka 1. Zakona, koja se odnosi na stjecanje hrvatskog državljanstva iseljenika, njihovih potomaka i njihovih bračnih drugova, odnosi na osobe koje su na navedeni dan već imale status iseljenika s područja Republike Hrvatske. Osobe koje su se nakon navedenog datuma iselile iz Republike Hrvatske, ne mogu se smatrati iseljenicima u smislu spomenute odredbe Zakona o hrvatskom državljanstvu. Naime, osoba koja se iseljava iz Republike Hrvatske radi trajnog nastanjenja u drugoj državi, dakle</p>

				nakon 08.10.1991. godine, zbog čega je dužna odjaviti prebivalište kako je propisano odredbom članka 3. stavka 3. Zakona o prebivalištu ("Narodne novine", broj 144/12 i 158/13), ne može se poistovjetiti s pojmom iseljenika iz odredbe članka 11. Zakona o hrvatskom državljanstvu. Bračni drug takve osobe može svoj status u Republici Hrvatskoj regulirati sukladno odredbama Zakona o strancima.
PGP Sisak	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 6.	Predmetna odredba je nezakonita i apsurdna! Smatra se da je pokrenut upravni postupak podnošenjem zahtjeva, a to znači da je nadležno javnopravno tijelo dužno bez iznimke odgovoriti na zahtjev u zakonom propisanom roku. Svaki daljnji oblik predloženog postupanja je protivan čl. 26 Ustavu RH.	Odbijen	Kako je praksa pokazala da nadležna ministarstva svoje odgovore, odnosno mišljenja ne dostavljaju duže vrijeme nakon upućenog zahtjeva za njihovom dostavom, pokazala se potreba za izmjenom navedene odredbe na način da se decidirano propiše rok za davanje potrebnog mišljenja. Zakonom o hrvatskom državljanstvu, koji je lex specialis u odnosu na Zakon o općem upravnom postupku, može propisati rok za davanje mišljenja u navedenom slučaju.
Ured pučke pravobraniteljice	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 6.	Nepotrebna je izmjena stavka 3. članka 12. jer su sva državna tijela dužna izvršavati svoje obveze u razumnim rokovima. Štoviše, sukladno članku 66. Zakona o sustavu državne uprave (NN 93/16), ministarstva, središnji državni uredi i državne upravne organizacije dužni su međusobno surađivati i	Odbijen	Kako je praksa pokazala da nadležna ministarstva svoje odgovore, odnosno mišljenja ne dostavljaju duže vrijeme nakon upućenog zahtjeva za njihovom dostavom, pokazala se potreba za izmjenom navedene odredbe na način da se decidirano propiše rok za davanje potrebnog mišljenja. Zakonom o

		<p>pružati jedni drugima stručnu pomoć u svom djelokrugu, dostavljati obavijesti o podacima o kojima vode službene očevidnike, usklađivati planove rada, osnivati zajedničke stručne komisije i radne grupe za pitanja od zajedničkog interesa, priređivati zajednička stručna savjetovanja te poticati i ustrojavati i druge oblike međusobne suradnje.</p> <p>Jednako tako, sukladno članku 81. istog Zakona, Tijela državne uprave dužna su svoj rad i poslovanje ustrojiti tako da građani i pravne osobe mogu na jednostavan i djelotvoran način ostvarivati svoja Ustavom zajamčena prava i zakonom zaštićene interese te ispunjavati svoje građanske dužnosti.</p>		hrvatskom državljanstvu, koji je lex specialis u odnosu na Zakon o općem upravnom postupku, može propisati rok za davanje mišljenja u navedenom slučaju.
Ured pučke pravobraniteljice	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 8.	<p>- Članak 16., iza novopredloženog stavka 3., dopuniti novim stavkom 4. koji glasi:</p> <p>„Pod uvjetima iz članka 1. ovog zakona hrvatsko državljanstvo može steći pripadnik manjinskog naroda navedenog u Ustavu kada se u postupku utvrdi njegova neposredna povezanost s Republikom Hrvatskom.“</p> <p>Preambulom Ustava navodi se da se Republika Hrvatska ustanovljuje kao nacionalna država hrvatskoga naroda i država pripadnika nacionalnih manjina: Srba, Čeha, Slovaka,</p>	Odbijen	Dosadašnja ustavno-sudska praksa potvrdila je da iz ustavnih odredbi proizlazi da je nacionalna ravnopravnost jedna od najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske i da građani Republike Hrvatske imaju sva prava i slobode neovisno o nacionalnom podrijetlu, da su svi jednaki pred zakonom te da su ravnopravni pripadnici svih naroda i manjina, međutim, ne proizlazi da se i kod stjecanja državljanstva moraju jednako tretirati stranci koji u postupku dokažu svoju hrvatsku

		<p>Talijana, Mađara, Židova, Nijemaca, Austrijanaca, Ukrajinaca, Rusina, Bošnjaka, Slovenaca, Crnogoraca, Makedonaca, Rusa, Bugara, Poljaka, Roma, Rumunja, Turaka, Vlaha, Albanaca i drugih, koji su njezini državljani, kojima se jamči ravnopravnost s građanima hrvatske narodnosti i ostvarivanje nacionalnih prava u skladu s demokratskim normama OUN-a i zemalja slobodnoga svijeta.</p> <p>Nacionalna manjina, u smislu Ustavnog zakona o nacionalnim manjinama, je skupina hrvatskih državljana čiji pripadnici su tradicionalno nastanjeni na teritoriju Republike Hrvatske, a njeni članovi imaju etnička, jezična, kulturna i/ili vjerska obilježja različita od drugih građana i vodi ih želja za očuvanjem tih obilježja.</p> <p>U izvješćima Europske komisije za borbu protiv rasizma (ECRI) o Republici Hrvatskoj postavlja se pitanje stjecanja hrvatskog državljanstva osoba koje nisu hrvatske nacionalnosti, a koje su vezane za Republiku Hrvatsku činjenicom da su dugoročno živjele u Republici Hrvatskoj (povratnici) ili cijelo vrijeme žive u Republici Hrvatskoj ali do sada nisu još stekle hrvatsko državljanstvo. S obzirom da se postupak stjecanja hrvatskog državljanstva</p>	<p>nacionalnu pripadnost i stranci koji nisu pripadnici hrvatskog naroda.</p> <p>Također je potvrđena ovlast zakonodavca da se strancima koji su pripadnici hrvatskog naroda prizna pravna mogućnost primitka u hrvatsko državljanstvo po povoljnijim uvjetima jer se radi o pravnoj osnovi za beneficiranu naturalizaciju koja je uobičajena za pravne sustave brojnih europskih država. Štoviše, neke od njih upravo nacionalnu pripadnost stranca kao osnovu privilegirane naturalizacije podižu na razinu ustavnog načela. Ta obveza posredno proizlazi i iz odredbe članka 10. Ustava Republike Hrvatske kojom se dijelovima hrvatskog naroda u drugim državama jamči osobita skrb i zaštita Republike Hrvatske koja je ustanovljena kao nacionalna država hrvatskog naroda i država pripadnika nacionalnih manjina. Osobe koje nisu hrvatske nacionalnosti, a koje su vezane za Republiku Hrvatsku činjenicom da dugoročno žive Republici Hrvatskoj, mogu zahtjev za stjecanje hrvatskog državljanstva podnijeti po članku 8. stavku 1. Zakona o hrvatskom državljanstvu, odnosno steći hrvatsko državljanstvo na redovan način.</p>
--	--	--	--

		<p>osoba koje nisu hrvatske nacionalnosti razlikuje od načina stjecanja državljanstva za osobe hrvatske nacionalnosti, ECRI je uputio poziv da se poduzmu sve potrebne mjere kako bi se riješili problemi kod stjecanja državljanstva na koje nailaze osobe koje dugotrajno žive u Republici Hrvatskoj a nisu hrvatske nacionalnosti.</p> <p>Nije sporno da se pripadnicima hrvatskog naroda omogućuje stjecanje hrvatskog državljanstva pod povoljnijim uvjetima, ali nema zapreka da se takva mogućnost ne pruži i osobama koje imaju čvrstu poveznicu s Republikom Hrvatskom, a koje hrvatsko državljanstvo ne mogu steći pod drugim pravim osnovama beneficirane naturalizacije, ili mogu ali uz ispunjavanje dodatnih uvjeta koji vrijede za strance (npr. odobren stalni boravak).</p> <p>Dakle, proizlazi da za osobe koje imaju čvrstu vezu s Republikom Hrvatskom, kao „neformalne“ pripadnike nacionalne manjine, jer formalno pripadnicima nacionalne manjine postaju tek stjecanjem hrvatskog državljanstva, nema beneficirane zakonske odredbe za stjecanje hrvatskog državljanstva putem koje bi postupak za njih bio različit u odnosu za bilo kojeg drugog stranca. Stoga, zakonski tekst u</p>	<p>Stajalište da podnositelj zahtjeva, za čijeg je jednog roditelja nesporno dokazana utvrđena pripadnost hrvatskom narodu, ne mora priložiti dokaze o svojoj pripadnosti hrvatskom narodu, protivno je odredbama važećeg Zakona o hrvatskom državljanstvu te utvrđenoj ustavno-sudskoj i upravno-sudskoj praksi.</p>
--	--	---	---

		<p>tom kontekstu treba unaprijediti na predloženi način, što bi bilo u skladu s Trećim mišljenjem Savjetodavnog odbora Okvirne konvencije za zaštitu nacionalnih manjina o RH (2010.) prema kojem postojeća pravila predstavljaju neravnopravnost na temelju etničkog podrijetla osoba koje nisu Hrvati, a imaju snažnu vezu s RH.</p> <p>- Novopredloženi stavak 3. trebao bi glasiti:</p> <p>„ Iznimno od stavka 2. ovog članka, dokaze o pripadnosti hrvatskom narodu ne mora priložiti osoba za čijeg je roditelja nesporno utvrđena pripadnost hrvatskom narodu.“.</p> <p>Brojni su primjeri osoba koje se smatraju pripadnicima hrvatskog naroda i kojima je jedan od roditelja pripadnik hrvatskog naroda, a kojima se ta činjenica, niti njihov osjećaj pripadnosti hrvatskom narodu, nije vrednovala prilikom stjecanja hrvatskog državljanstva. Stoga, upravo u kontekstu rješavanja demografskih pitanja kroz olakšan postupak dobivanja državljanstva za pripadnike hrvatskog naroda, kako je navedeno u poglavlju II. Prijedloga ZID ZHD-a, smatramo opravdanim da se tim osobama omogući beneficirani način stjecanja hrvatskog državljanstva.</p>		
PGP Sisak	PRIJEDLOG	Pripadnost hrvatskom	Odbijen	Načini dokazivanja

	ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 8.	narodu treba specificirati u odnosu na dokazni materijal ovako je vrlo zbunjujuće.		pripadnosti hrvatskom narodu detaljno su navedeni u Zakonu o hrvatskom državljanstvu.
Maja Simić	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 8.	Imajući u vidu da većina zemalja ne evidentira nacionalnu odnosno etničku pripadnost građana, mnogi pripadnici hrvatskog naroda koji žive u inostranstvu više generacija, imaju prepreke dokazivati nacionalnu pripadnost oba roditelja. Predlaže novi tekst: "Iznimno od stavka 2. ovoga članka, dokaze o pripadnosti hrvatskom narodu ne mora priložiti osoba za čijeg jednog roditelja je nesporno utvrđena pripadnost hrvatskom narodu, ako da pismenu izjavu da se i ona smatra pripadnikom hrvatskog naroda.	Odbijen	Stajalište da je davanje izjave da se netko smatra pripadnikom hrvatskog naroda kao deklarativan čin potreban za ocjenjivanje volje pojedinca, bez dostave ikakvog dokaza o tome, te činjenice da je samo za jednog roditelja nesporno dokazana pripadnost hrvatskom narodu, protivno je odredbama važećeg Zakona o hrvatskom državljanstvu te utvrđenoj ustavnosudskoj i upravnosudskoj praksi.
Ivan Zidarević	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 9.	Imajući u vidu potencijalno izbjegavanje stvaranja statusa apatrida, neophodno je bolje definisati ovu izmenu kako bi ista bila u skladu sa Konvencijom o smanjenju slučajeva bezdržavljanstva. Konvencija o smanjenju slučajeva bezdržavljanstva: Članak 6. Ukoliko pravo države ugovornice predviđa gubitak njezinog državljanstva supružnika ili djece osobe kao posljedicu toga što je ta osoba izgubila ili joj je bilo oduzeto to državljanstvo, takav gubitak uvjetovan je o njihovim posjedovanjem	Odbijen	Odredba koja se odnosi na prestanak hrvatskog državljanstva otpustom, odnosno odricanjem posvojene djece predmet je izmjene samo u terminološkom smislu. U postupku otpusta, odnosno odricanja djece utvrđuje se je li dijete obuhvaćeno zajamčenjem roditelja ili već ima strano državljanstvo.

		<p>ili stjecanjem drugog državljanstva. Članak 7. 1. (a) Ukoliko pravo države ugovornice dozvoljava odricanje od državljanstva, takvo odricanje neće dovesti do gubitka državljanstva osim ako dotična osoba posjeduje ili stekne drugo državljanstvo.</p>		
PGP Sisak	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 9.</p>	<p>U odnosu na posvajanje od stranih državljana smatramo nužnim uskladiti stavak s čl. 5. Konvencije iz 1961. na način da osoba koja posvajanjem gubi državljanstvo, takav gubitak uvjetovan je stjecanjem drugog državljanstva. Dakle, prošili bismo s dodatnom rečenicom „uz dokaz da će biti primljena u državljanstvo druge države“.</p>	Odbijen	<p>Odredba koja se odnosi na prestanak hrvatskog državljanstva otpustom posvojene djece predmet je izmjene samo u terminološkom smislu. U postupku otpusta djece utvrđuje se je li dijete obuhvaćeno zajamčenjem roditelja ili već ima strano državljanstvo.</p>
Ured pučke pravobraniteljice	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 9.</p>	<p>Vezano za predloženu izmjenu članka 20. valja naglasiti Republika Hrvatska je potpisnica Konvencije Ujedinjenih naroda o smanjenju slučajeva bezdržavljanstva iz 1961. godine. U tom kontekstu neophodno je onemogućiti da dijete iz bilo kojeg razloga postane apatrid, odnosno, potrebno je osigurati da se dijete može otpustiti iz hrvatskog državljanstva jedino uz čvrste dokaze da je steklo strano državljanstvo ili da će ga nedvojbeno steći.</p>	Odbijen	<p>U postupku otpusta djece utvrđuje se je li dijete obuhvaćeno zajamčenjem roditelja ili već ima strano državljanstvo kako se izbjegla pojava apatridnosti.</p>
Frane Staničić	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O</p>	<p>Zbog konvencija UN-a o bezdržavljanstvu bilo bi nužno dopuniti ovaj članak. Naime, ukoliko su roditelji dobili otpust</p>	Odbijen	<p>Odredba koja se odnosi na prestanak hrvatskog državljanstva otpustom, odnosno odricanjem posvojene</p>

	HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 9.	jer su dokazali da će steći strano državljanstvo (dakle još ga nemaju), može se dogoditi da ga iz nekog razloga ne steknu. U tom slučaju bi dijete, ako dobije otpust iz hrvatskog državljanstva, postalo apatrid. Zbog toga treba dodati stavak 3. koji bi glasio: "Dijete će se otpustiti iz hrvatskog državljanstva nakon što se dokaže da će steći strano državljanstvo, ili da ga je steklo".		djece predmet je izmjene samo u terminološkom smislu. U postupku otpusta, odnosno odricanja djece utvrđuje se je li dijete obuhvaćeno zajamčenjem roditelja ili već ima strano državljanstvo. Osim toga, Zakon o hrvatskom državljanstva sadrži mehanizme sprječavanja apatridnosti i u odredbama članaka 19. i 23.
Frane Staničić	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 10.	Upitno je je li ova odredba usklađena s konvencijama UN-a koje se odnose na sprječavanje bezdržavljanstva (Konvencija 1954 i Konvencija 1961.). Naime, moguće je da, iz nekog razloga, hrvatski državljanin koji se odrekao hrvatskog državljanstva izgubi strano državljanstvo (primjerice, jer je utvrđeno da je strano državljanstvo stekao prijevarno ili sl.). U tom slučaju postat će apatrid. Zbog toga treba dobro razmotriti usklađenost ove odredbe s navedenim konvencijama.	Odbijen	Da bi se hrvatski državljanin odrekao hrvatskog državljanstva, mora već imati strano državljanstvo (članak 21. Zakona o hrvatskom državljanstvu) u postupku odricanja od hrvatskog državljanstva i o tome dostaviti dokaz. Također je jedna od pretpostavki za odricanje od hrvatskog državljanstva prijavljeno prebivalište u inozemstvu. Prema tome, odredbe o odricanju od hrvatskog državljanstva također sadrže odredbe o sprječavanju apatridnosti. U slučaju da takva osoba ostane bez državljanstva nakon odricanja od hrvatskog državljanstva, o njezinom statusu sukladno Konvenciji 1954. odlučuje država ugovornica na čijem području zakonito boravi.
Ivan Zidarević	PRIJEDLOG ZAKONA O	Imajući u vidu potencijalno izbegavanje	Odbijen	Da bi se hrvatski državljanin odrekao

	IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 10.	stvaranja statusa apatrida, neophodno je bolje definisati ovu izmenu kako bi ista bila u skladu sa Konvencijom o smanjenju slučajeva bezdržavljanstva. Konvencija o smanjenju slučajeva bezdržavljanstva: Članak 6. Ukoliko pravo države ugovornice predviđa gubitak njezinog državljanstva supružnika ili djece osobe kao posljedicu toga što je ta osoba izgubila ili joj je bilo oduzeto to državljanstvo, takav gubitak uvjetovan je o njihovim posjedovanjem ili stjecanjem drugog državljanstva. Članak 7. 1. (a) Ukoliko pravo države ugovornice dozvoljava odricanje od državljanstva, takvo odricanje neće dovesti do gubitka državljanstva osim ako dotična osoba posjeduje ili stekne drugo državljanstvo.		hrvatskog državljanstva, već u trenutku davanja izjave o odricanju od hrvatskog državljanstva mora imati strano državljanstvo (članak 21. Zakona o hrvatskom državljanstvu).
Šime Validžić	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 10.	Smatram da osoba koja se kao punoljetna odrekla hrvatskog državljanstva treba imati pravo da ponovno stekne hrvatsko državljanstvo jer moguće da ga se je odrekla zbog privremenog zapošljavanja, pritiska bračnog druga, ili za vrijeme dok nije bila motivirana za povratak u Hrvatsku. (Živio sam u Australiji od 1970. do 1992. i većina ljudi nije ozbiljno shvaćala da se zaista želim vratiti u Hrvatsku. Iako ja to nisam niti bih učinio, moguće je da se netko u	Odbijen	Kako je odricanje od hrvatskog državljanstva različit institut prestanka hrvatskog državljanstva od otpusta iz hrvatskog državljanstva, tako on za sobom povlači i drugačije pravne učinke. Razlozi navedeni u komentaru mogli su, a mogu i danas biti razlozi za podnošenje zahtjeva za prestanak hrvatskog državljanstva otpustom.

		nekom takvom razdoblju odrekne hrvatskog državljanstva ali da ga poželi ponovno steći kad bolje osmisli svoj povratak u Hrvatsku).		
Ured pučke pravobraniteljice	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 10.	U vezi novopredloženog stavka 2. članka 21., ponovo ukazujemo da je Republika Hrvatska potpisnica Konvencije Ujedinjenih naroda o smanjenju slučajeva bezdržavljanstva iz 1961. godine. U tom kontekstu potrebno je predvidjeti rješenje za moguću situaciju da osoba koja se odrekla hrvatskog državljanstva radi stjecanja stranog državljanstva, u slučaju da izgubi strano državljanstvo (u državama gdje je to moguće), ne postane osoba bez državljanstva.	Odbijen	Da bi se hrvatski državljanin odrekao hrvatskog državljanstva, već u trenutku davanja izjave o odricanju od hrvatskog državljanstva mora imati strano državljanstvo (članak 21. Zakona o hrvatskom državljanstvu).
PGP Sisak	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 10.	Smatramo nužnost usklađenja s čl. 7.st.1(a) Konvencije iz 1961. godine na način da se i takvim osobama omogući ponovno stjecanje hrvatskog državljanstva ako je odricanje dovelo do apatridnosti odnosno gubitka državljanstva. S tim u vezi članak bismo proširili na spomenuti način.	Odbijen	Da bi se hrvatski državljanin odrekao hrvatskog državljanstva, već u trenutku davanja izjave o odricanju od hrvatskog državljanstva mora imati strano državljanstvo (članak 21. Zakona o hrvatskom državljanstvu).
Vlado Bulic	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 10.	„ Osoba koja se kao punoljetna odrekla hrvatskog državljanstva MOŽE ponovno steći hrvatsko državljanstvo.“.	Odbijen	Kako je odricanje od hrvatskog državljanstva različit institut prestanka hrvatskog državljanstva od otpusta iz hrvatskog državljanstva, tako on za sobom povlači i drugačije pravne učinke.
Ivan Zidarević	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I	Imajući u vidu potencijalno izbegavanje stvaranja statusa	Odbijen	Da bi se hrvatski državljanin odrekao hrvatskog

	DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 11.	apatrida, neophodno je bolje definisati ovu izmenu kako bi ista bila u skladu sa Konvencijom o smanjenju slučajeva bezdržavljanstva. Konvencija o smanjenju slučajeva bezdržavljanstva: Članak 6. Ukoliko pravo države ugovornice predviđa gubitak njezinog državljanstva supružnika ili djece osobe kao posljedicu toga što je ta osoba izgubila ili joj je bilo oduzeto to državljanstvo, takav gubitak uvjetovan je o njihovim posjedovanjem ili stjecanjem drugog državljanstva. Članak 7. 1. (a) Ukoliko pravo države ugovornice dozvoljava odricanje od državljanstva, takvo odricanje neće dovesti do gubitka državljanstva osim ako dotična osoba posjeduje ili stekne drugo državljanstvo.		državljanstva, mora već imati strano državljanstvo (članak 21. Zakona o hrvatskom državljanstvu) u postupku odricanja od hrvatskog državljanstva i o tome dostaviti dokaz.
PGP Sisak	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 11.	Kao pod čl. 10., Smatramo nužnost usklađenja s čl. 7.st.1(a) Konvencije iz 1961. godine na način da se i takvim osobama omogući ponovno stjecanje hrvatskog državljanstva ako je odricanje dovelo do apatridnosti odnosno gubitka državljanstva. S tim u vezi članak bismo proširili na spomenuti način.	Odbijen	Da bi se hrvatski državljanin odrekao hrvatskog državljanstva, mora već imati strano državljanstvo (članak 21. Zakona o hrvatskom državljanstvu) u postupku odricanja od hrvatskog državljanstva i o tome dostaviti dokaz.
Ured pučke pravobraniteljice	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU,	Isto kao i u prethodna dva članka, vezano za izmjenu stavka 2. članka 22, potrebno je osigurati da djetetu prestaje hrvatsko državljanstvo jedino uz čvrste dokaze	Odbijen	Odredba koja se odnosi na prestanak hrvatskog državljanstva odricanjem posvojene djece predmet je izmjene samo u terminološkom smislu.

	Članak 11.	da je steklo strano državljanstvo ili da će ga nedvojbeno steći.		U postupku prestanka hrvatskog državljanstva odricanjem djece, utvrđuje se je li dijete obuhvaćeno zajamčenjem roditelja ili već ima strano državljanstvo.
Frane Staničić	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 11.	Zbog konvencija UN-a o bezdržavljanstvu ovu odredbu treba nadopuniti na način da se briše točka i dodaju riječi "ukoliko će prema pravu države čiji su posvojitelji državljani steći njihovo državljanstvo".	Odbijen	Odredba koja se odnosi na prestanak hrvatskog državljanstva odricanjem posvojene djece predmet je izmjene samo u terminološkom smislu.
Frane Staničić	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 12.	Ukazao bih da je nemoguće da osoba koja traži hrvatsko državljanstvo, prema sadašnjem ZHD-u, ima zakonskog zastupnika, budući da mora biti punoljetna. Prema tome, to je greška u sadašnjem ZHD-u. Ukoliko se brišu riječi "te da mu nije oduzeta poslovna sposobnost" iz članka 8. stavka 1. točke 1. ZHD-a, onda ovo nije problem. Ali, ukoliko se prihvati prijedlog da se ne brišu te riječi, onda treba brisati "zakonskog sastupnika ili".	Primljeno na znanje	Poslovna se sposobnost više neće zahtijevati kod stjecanja hrvatskog državljanstva prirođenjem pa je u redu da ostane termin „zakonski zastupnik“.
PGP Sisak	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 14.	„United States Oath of Citizenship – Naturalization oath ceremony“ – zbog podsjećanja na američki način stjecanja državljanstva koji u Europi ima samo Španjolska, diskutabilna je ova svečana prisega, a tu bismo se mogli pozvati na GDPR uz okolnost da nikome ne može biti naloženo da mora svečano prisezati pred auditorijem.	Primljeno na znanje	Davanje svečane prisege, osim Španjolske, poznaju i zakonodavstva drugih država npr. Irska. Radi se o svečanom činu iskazivanja lojalnosti prema državi čije se državljanstvo stječe.

Vlado Bulic	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 14.	Članak 14. Iza članka 24a. dodaje se članak 24b. koji glasi: „Članak 24b. Osoba koja stječe hrvatsko državljanstvo prirođenjem, daje svečanu prisegu PRIGODOM PRIMITKA DOMOVNICE.	Primljeno na znanje	Procedura davanja svečane prisege uredit će se podzakonskim aktom.
PGP Sisak	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 15.	Ističemo prijeku potrebu definirati vrijeme utvrđivanja sigurnosnih zapreka od strane SOA-e. Naime, upravosudska praksa bilježi slučajeve u kojima je stranac nakon primitka zajamčenja po zahtjevu za primitak u državljanstvo RH izvršio otpust iz postojećeg državljanstva nakon čega je zbog ponovnih sigurnosnih provjera u vremenskom razmaku od nekoliko mjeseci nakon otpusta primio negativno rješenje o primitku u državljanstvo RH. Država je na predmetnim postupanjem proizvela osobu bez državljanstva/apatrida. Kako bi se spriječilo svako daljnje diskriminatorno postupanje smatramo kako bi se iza točke 5. trebala dodati točka 6. koja bi glasila „provjere sigurnosnih zapreka provode se prije izdavanja zajamčenja“.	Odbijen	Radi se o postupanju iz specifičnog djelokruga sigurnosno-obavještajnih agencija, temeljem Zakona o sigurnosnim provjerama („Narodne novine“, broj: 58/08 i 86/12). Mišljenje SOA-e nastaje temeljem sigurnosno-obavještajnog rada po pravilima sigurnosno-obavještajnog postupanja koje nije upravni postupak.
Ured pučke pravobraniteljice	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 15.	Prijedlog novopredloženog članka 26a., da se rješenje o stjecanju hrvatskog državljanstva prirođenjem može „ukinuti u svako doba“, u slučaju ispunjenja naznačenih uvjeta, suprotan je odredbi	Djelomično prihvaćen	Predložena odredba članka 26a ne govori o oduzimanju državljanstva voljom države, nego o ukidanju rješenja o primitku u hrvatsko državljanstvo, zbog čina prirođene osobe u upravnom postupku

		<p>članka 9. stavka 2. Ustava prema kojoj se, između ostaloga, državljaninu Republike Hrvatske ne može oduzeti državljanstvo.</p> <p>Realizacija ovakvog prijedloga stvorila bi nejednakost između državljana Republike Hrvatske, jer bi tako postojali državljani „prvog i drugog reda“, odnosno, državljani koji su državljanstvo stekli po nekoj drugoj osnovi te im se državljanstvo ne može oduzeti, i oni koji su državljanstvo stekli prirođenjem pa bi im se državljanstvo pod određenim zakonskim uvjetima moglo oduzeti. Takvo što je, također, protuustavno jer sukladno članku 14. Ustava svi su pred zakonom jednaki.</p> <p>Stjecanje hrvatskog državljanstva prirođenjem rezultat je provedenog postupka sukladno odredbama Zakona o hrvatskom državljanstvu i Zakona o općem upravnom postupku, tijekom kojeg je Ministarstvo unutarnjih poslova, sukladno načelu utvrđivanja materijalne istine, dužno utvrditi pravo stanje stvari i u tu se svrhu moraju utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su bitne za zakonitu i pravilnu odluku. Također, u tom postupku provodi se od strane Sigurnosno-obavještajne agencije odgovarajuća sigurnosna provjera, sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama,</p>	<p>stjecanja hrvatskog državljanstva, kojim je tijelo koje vodi postupak, lažnim predstavljanjem ili prijevarom dovela u zabludu i na nezakonit način stekla pravo koje joj ne pripada. Dio komentara koji se odnosi na postojanje sigurnosnih zapreka kao razloga za ukidanje rješenja o primitku u hrvatsko državljanstvo, prihvaćen je.</p>
--	--	---	--

		<p>te u slučaju postojanja sigurnosnih zapreka osoba neće biti primljena u hrvatsko državljanstvo. Nedvojbeno je da donošenje upravnog akta povodom zahtjeva za primitak u hrvatsko državljanstvo zahtjeva maksimalan angažman i profesionalno postupanje prilikom utvrđivanje činjeničnog stanja od strane voditelja postupka i svih drugih tijela uključenih u postupak</p> <p>Predlaganjem zakonskih odredbi koje nisu u skladu s Ustavom ne može se odreći odgovornost nadležnog tijela za netočno utvrđeno činjenično stanje te propuste pri provođenju postupka stjecanja državljanstva. Mogućnost da je "državljanstvo stečeno temeljem braka sklopljenog iz koristi sukladno odredbama Zakona o strancima ili lažnim predstavljanjem ili prijevarom u upravnom postupku reguliranja statusa stranca odnosno stjecanja hrvatskog državljanstva" može značiti samo da je vođenje postupka primitka u hrvatsko državljanstvo ili odobravanja boravka strancu bilo izuzetno manjkavo vođeno.</p> <p>Jednako tako, neprihvatljivo je da se "rješenje o stjecanju hrvatskog državljanstva prirođenjem ukine u svako doba... ako osoba predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost", jer</p>		
--	--	--	--	--

	<p>ukoliko takvo što doista i postoji znači da postoji inkriminacija koja treba biti dokazana u kaznenom postupku te sankcionirana sukladno odredbama Kaznenog zakona. Stoga, osim što je protivno Ustavu, ovakvo predlaganje sankcioniranja onog što bi zapravo trebalo kao posljedicu imati kaznenu osudu potpuno je nepotrebno.</p> <p>Također, u svezi općenitog izraza „predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost Republike Hrvatske“, ističemo da je Ustavni sud RH u odluci broj U-I-406/1994, U-I-907/1994, U-I-418/1995 od 10. veljače 1999. naznačio da se općenitom naznakom "ako to zahtijevaju razlozi zaštite nacionalne sigurnosti ili pravnog poretka", odnosno "ako to zahtijevaju razlozi zaštite nacionalne sigurnosti, pravnog poretka i drugi razlozi zaštite javnog poretka" bez pobližeg zakonskog određenja ovih pravnih standarda, a uz izostanak obrazloženja u rješenju, dovodi do bitnog ograničenja temeljnih elemenata prava na žalbu, odnosno prava na sudsku zaštitu. Uz pretpostavku da bi se ocjena da netko „predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost Republike Hrvatske“ donosila na temelju klasificiranih podataka zbog čega osobi ne bi bilo razvidni razlozi za</p>		
--	--	--	--

		<p>takvu ocjenu, kao što je to sada slučaj u postupku stjecanja hrvatskog državljanstva prirođenjem, ističemo da se u spomenutoj odluci Ustavnog suda RH postavlja pitanje da li se nenavođenje razloga u pojedinačnim aktima može opravdati zaštitom nacionalne sigurnosti ili pravnog poretka u kojem je riječ u odredbi članka 16. Ustava. Stajalište Ustavnog suda je niječno: pravni poredak upravo se narušava propisivanjem ovakvih ograničenja. Analogno tome, može se konstatirati da i članak 15. Prijedloga ZID ZHD-a zaslužuje istu ocjenu, odnosno da se pravni poredak narušava upravo predlaganjem odredbi koje nemaju uporište u Ustavu.</p> <p>Sve navedeno je suprotno i načelu sprječavanja bezdržavljanstva, sadržanog u Zakonu o hrvatskom državljanstvu, jer oduzimanjem hrvatskog državljanstva osobi koja ga je stekla prirođenjem, a koja se zbog toga odrekla prethodnog državljanstva, zapravo se pridonosi povećanju broja apatrida.</p>		
Frane Staničić	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 15.	Iznimno je upitna ustavnost ove odredbe. Ustav propisuje da se državljaninu RH ne može oduzeti državljanstvo. Ovo se posebno odnosi na ukidanje rješenja zbog toga što osoba predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost.	Djelomično prihvaćen	Predložena odredba članka 26a ne govori o oduzimanju državljanstva voljom države, nego o ukidanju rješenja o primitku u hrvatsko državljanstvo, zbog čina prirođene osobe u upravnom postupku

		<p>Naime, predloženim tekstom nove točke 5. stavka 1. članka 8. ZHD-a precizira se da hrvatsko državljanstvo ne može steći osoba za koju postoje sigurnosne zapreke za primitak u hrvatsko državljanstvo. Prema tome, ako je osoba stekla hrvatsko državljanstvo, utvrđeno je da nije opasnost za nacionalnu sigurnost. Ovime se, dakle, stvara dvije kategorije hrvatskih državljana - onih kojima se jer su opasnost za nacionalnu sigurnost može oduzeti državljanstvo jer su prethodno bili stranci te onih kojima se, iako jesu opasnost za nacionalnu sigurnost ne može oduzeti državljanstvo jer su se rodili kao hrvatski državljanjani. Posve sam siguran u neustavnost ove odredbe. Glede ostalih navedenih razloga (brak iz koristi, prijevara itd.), mogu se iznijeti slični argumenti. Ovo posebno zbog stava Ustavnog suda i Europskog suda za ljudska prava da greške državnih tijela ne mogu ići na štetu stranaka.</p>		<p>stjecanja hrvatskog državljanstva, kojim je tijelo koje vodi postupak, lažnim predstavljanjem ili prijevarom dovela u zabludu i na nezakonit način stekla pravo koje joj ne pripada. Dio komentara koji se odnosi na postojanje sigurnosnih zapreka kao razloga za ukidanje rješenja o primitku u hrvatsko državljanstvo, prihvaćen je.</p>
Ivan Zidarević	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, Članak 15.</p>	<p>Imajući u vidu potencijalno izbegavanje stvaranja statusa apatrida, neophodno je bolje definisati ovu izmenu kako bi ista bila u skladu sa Ustavom Republike Hrvatske i Konvencijom o smanjenju slučajeva bezdržavljanstva. Ustav Republike Hrvatske: Članak 9. Državljanin Republike</p>	Prihvaćen	<p>Komentar je primljen na znanje.</p>

		<p>Hrvatske ne može biti prognan iz Republike Hrvatske niti mu se može oduzeti državljanstvo, a ne može biti ni izručen drugoj državi, osim kad se mora izvršiti odluka o izručenju ili predaji donesena u skladu s međunarodnim ugovorom ili pravnom stečevinom Europske unije.</p> <p>Konvencija o smanjenju slučajeva bezdržavljanstva: Članak 6. Ukoliko pravo države ugovornice predviđa gubitak njezinog državljanstva supružnika ili djece osobe kao posljedicu toga što je ta osoba izgubila ili joj je bilo oduzeto to državljanstvo, takav gubitak uvjetovan je o njihovim posjedovanjem ili stjecanjem drugog državljanstva. Članak 7. 1. (a) Ukoliko pravo države ugovornice dozvoljava odricanje od državljanstva, takvo odricanje neće dovesti do gubitka državljanstva osim ako dotična osoba posjeduje ili stekne drugo državljanstvo.</p>		
Šime Validžić	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O HRVATSKOM DRŽAVLJANSTVU, TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU	<p>Primjedbe na Članak 8.:</p> <p>Stavak 2. Smatram da se stranac ne treba imati otpust iz stranog državljanstva jer i hrvatski iseljenici često imaju i hrvatsko i strano državljanstvo. Treba poticati a ne odvrćati ljude da žive u Hrvatskoj. Neprihvatljivo je da Hrvatska, koja ima milijune iseljenika, stvara</p>	Odbijen	Izmjena odredbe članka 8. stavka 1. točke 2. Zakona o hrvatskom državljanstvu, kojom se za redovan način stjecanja hrvatskog državljanstva traži dostava otpusta iz stranog državljanstva, nije niti predložena. Dostava otpusta iz stranog državljanstva u ovom je slučaju

		<p>prepreke pripadnicima drugih naroda da se useljavaju.</p> <p>Stavak 4. Smatram da ne treba poznavati hrvatski jezik jer ima puno hrvatskih iseljenika koji ne poznaju jezik a žive desetljećima u iseljeništvu.</p> <p>Stavak 5. Smatram da treba ukinuti odredbu da poštuje običaje Republike Hrvatske jer se 'običaje' može tumačiti na različite načine. Na primjer, kao povratnik iz Australije koji je slabije fizičke građe, trpio sam rугanje u vojsci i na poslu i govorili su mi da je rугanje i ismijavanje "hrvatski mentalitet" i "Ako ti se ne sviđa, vrati se odakle si došao". (Nažalost, i u Australiji nastavnici okrivljuju, pa i kažnjavaju, žrtve nasilja i rугanja u školi). Uvijek je bilo osoba koji su se osjećale 'drugačije' i ne smatram da im treba otežavati dobivanje hrvatskog državljanstva. Takve su osobe često intelektualno i poslovno natprosječne ali se slabo snalaze u društvu. Također, kao ekološki aktivist, želim mijenjati odnos prema prirodi i životinjama. Budući da ne prihvaćam sadašnji odnos koji ljudi imaju prema prirodi i životinjama, znači li to da ne poštujem "običaje Republike Hrvatske"? (Ja sam rođen u Hrvatskoj ali smatram da i osoba koja je porijeklom stranac treba imati pravo da se</p>	<p>propisana radi izbjegavanja pojave višestrukog državljanstva. Vezano za obvezu ispunjavanja pretpostavke poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma, hrvatske kulture i društvenog uređenja za iseljenike i njihove potomke, ističemo da navedena kategorija stranaca upravo predloženim izmjenama navedenoj pretpostavci ne mora udovoljiti. U predloženoj izmjeni točke 5. članka 8. stavka 1. Zakona se ne navodi pojam „običaji“.</p>
--	--	--	--

		bavi aktivizmom i da joj to ne oteža dobivanja hrvatskog državljanstva).		
--	--	--	--	--